தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

அசோகனின் வைத்தியசாலை-24

வாழ்க்கை என்பது ஒரே மாதிரி இருக்க வேண்டியது இல்லைத்தானே. ஏற்ற இறக்கங்கள் நன்மை தீமைகள் சுகங்கள் துக்கங்கள் என மாறிமாறி வருவது இயற்கை. அதற்கேற்க ஷரனது வாழ்க்கையில் விரும்பத்தக்க ஒரு மாற்றம் வந்ததது. அவளது குடும்பம் சார்ந்த சகலருக்கும் மகிழ்ச்சியை அளிக்கக்கூடியதாக அது இருந்தது. பல காலமாக தாய் வீட்டில் கணவன் கிறிஸ்ரியனை பிரிந்து இருந்த போதும் அவள் தனது விவாகரத்தை கோட்டுக்குப் எடுத்து போகவில்லை. கோட்டுக்குச் சென்று வழக்குப் பேசி தனக்குச் சொந்தமாக வரக்கூடிய பல மில்லியன் டாலர்களை இழப்பதற்கு தயாரில்லை. அவசரத்திலும், ஆத்திரத்திலும் சாதாரண பெண்களைப்போல் உணர்வு வயப்பட்டாலும் சிறிது நேரத்தில் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று வந்த அவளது மூளையின் சிந்திக்கும் மூளையின் முன் பகுதிகள் இரத்த ஓட்டத்தை அதிகரித்து அவளை அமைதியாக்கும். ‘கமோன் ஷரன், நீ மற்றவர்கள்போல் அல்ல. இதற்காகவா உனது இளமைக் காலத்தை வயதான ஒருவனோடு வீணடித்தாய். ஆத்திரத்தில் எடுக்கும் முடிவுகள் உன்னை கீழே தள்ளி வீழ்த்திவிடும். கணவனைப் பிரிந்த மற்றய பெண்களைப்போல் அரசாங்கத்தின் பிச்சைப் பணத்திலும் மற்றவர்களின் அனுதாபத்திலும் வாழ்நாளை கடத்துவதற்கு பிறந்தவள் அல்ல. உனது அழகும், அறிவும் உன்னை ஒரு மகாராணி போல் வாழ்வதற்கு வழிகாட்டும்’ எனச் சொல்லி அவளிடம் சிந்தனையை தூண்டிவிடும். தன்னில் உள்ள நம்பிக்கை உசுப்பி விடப்படுவதால் விவாகரத்து என்ற விடயத்தை முற்றாக தள்ளிப் போட்டிருந்தாள்

அவுஸ்திரேலியாவில் விவாகரத்து என வரும்போது சட்டம் பெண்கள் சார்ந்து அவர்களுக்கு அதிக சொத்தையும் பணத்தையும் தருவதாக ஆண்களால் குறை கூறப்பட்டாலும் கிறிஸ்ரியனிடம் இருக்கும் சொத்துகள் தந்தை வழியாக அவனுக்கு பாரம்பரியமாக வந்தவை. ஷரனோடு இருந்த காலத்தில் சம்பாதித்தவை அல்ல என்பது மட்டுமல்ல, இவர்கள் திருமணமாக இருந்த நாட்கள் குறைவானவை என்பதால் பெரும்பகுதியான பணம் அவனிடமே இருந்துவிடும் என்பது ஷரனுக்கு தெரியும்.

சொத்து விடயமாக இப்படியான மன ஓட்டம் ஷரனிடம் இருப்பதை கிறிஸ்ரியன் புரிந்து கொண்டதால் மீண்டும் தன்னுடன் வந்து வாழும்படி வற்புறுத்தினான். இருவருக்கும் தெரிந்த நண்பர்கள் மூலம் தூதுவிட்டான். ஆரம்பத்தில் ஷரன் மறுத்தாலும், பின்பு சிந்தித்து பார்த்த போது மகனுக்காகவாவது கடைசித் தடவையாக ஒன்றாக வாழ்ந்து பார்ப்போம். தொடர்ச்சியாக மறுத்தால் கிறிஸ்ரியன் விவாகரத்துக்

1 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

கேட்டு கோட்டுக்கு போவான். இதுவரையிலும் தனது தவறு என்பதால் பொறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறான். இதைவிட சில காரணங்கள் ஷரனது மனமாற்றத்தற்கு காரணமாக இருந்ததை மறுக்க முடியாது.

வேறு எந்த ஆணும் தனியாக அவள் இருந்த காலத்தில் அவளது வாழ்க்கையில் நண்பனாகவேனும் தற்காலிகமாக வராதது அவளுக்கு நீண்ட உறங்காத இரவுகளைத் தந்தது. தனிமை கொடுமையானது. அதிலும் சிறுவயதிலே காதல் இன்பங்களை அனுபவித்த அவளுக்கு ஆண் துணை இல்லாமல் இருப்பது கொடிய வேதனையைத் தந்தது. சாதாரண இருபத்து எட்டு வயதான பெண்ணாக வெள்ளி மற்றும் சனிக்கிழமை இரவுகளில் மேல்பேனின் நைட் கிளப்புகளில் ஆண் துணை தேடி அலைய முடியாது. மூன்று வயது மகனுக்கு தாயாகவும் முழுநேர வைத்தியராகவும் இருக்க வேண்டிய பொறுப்பும் அவளால் உதறித் தள்ள முடியாத சுமையாக இருந்தது. கிறிஸ்ரியனுக்கு கடைசியாக ஒரு சந்தர்ப்பம் கொடுத்துப் பார்ப்போம் என நினைத்தபடி அவனது அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டது ஒரு விதத்தில் அவளுக்கு அமைதியை தந்தது. கிறிஸ்ரியன் மகனோடும் அதிக நேரத்தை செலவிட்டாள். இந்தக்காலத்திலே சிட்னியில் நடக்கவிருந்த தொழிலோடு சம்பந்தமான மகாநாட்டுக்கு செல்ல விடுமுறை கேட்டு வைத்தியசாலைக்கு விண்ணப்பித்தது மட்டுமல்ல அவளால் வேலையிலும் அதிக கவனத்தை செலுத்த முடிந்தது. இந்தக்கால கட்டத்தில் இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் மதித்து நண்பர்கள் போல் நடந்தார்கள். ஒருவர் மீது ஒருவர் மனத்தளவில் ஆக்கிரமிப்பு நடக்காத நட்புரீதியான ஒப்பந்தந்தத்தின் அடிப்படையில் வாழ்க்கை நடத்தியதால் ஷரனது வேலைகள் எதுவும் கிறிஸ்ரியனால் பாதிப்படையவில்லை. சந்தோசமாக வாழ்க்கை நடத்தினார்கள் என சொல்ல முடியாது என்றாலும் கணவன் மனைவியின் தாம்பத்தியம் அமைதியாக இருந்தது. ஷரனுக்கு தான்தான் தாம்பத்திய போரில் வென்றவள் என்ற நினைப்பு இருந்தது. இதனால் கிறிஸ்ரியனுடன் உடலுறவில் பாரபட்சமில்லாமல் அள்ளி வழங்கினாள். ஆண் உடலுறவில் துய்ந்து அமைதி கொள்ளும் போது மனைவியின் மற்றக் குறைகளை மறந்து விடுகிறான் என்பது அவளுக்கு தெரிந்திருந்தது. இந்தக் காலத்தில் மாக்கஸ் மிகவும் சந்தோசமாக இருந்தான். அவனுக்காக கிறிஸ்ரியன் நீண்ட விடுமுறை எடுத்து அவனுக்கு விருப்பமான பல இடங்களுக்கு கூட்டி சென்றான். தவறான பாதையில் சென்ற தனது வாழ்க்கைப் பயணம் மீண்டும் சரியான பாதையில் செல்வதாக இருவரும் எண்ணியதால் அது மனநிம்மதியை கொடுத்தது.

—

அவுஸ்திரேலியாவில் ஒரு வருடம் தொடர்ந்து வேலை செய்தால் நாலு கிழமைகள் விடுமுறை கொடுப்பார்கள் அப்பொழுது விடுமுறையை சம்பாதித்து கொள்வதாக கூறுவார்கள். அது வருடந்த விடுமுறை என சொல்லப்படும். வேலையில் சேர்ந்த விதம், பின்பு அந்த வேலையில் இருந்து ரிமதி பாத்தோலியசால் நீக்கப்பட்டது, பின்பு அதைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள போராடியது என்பதோடு மெல்பேனில் சொந்தமாக வீடு வேண்டியபின் ஒரு உண்மையான ஆவுஸ்திரேலிய குடியேற்றவாசியாகியது என்பன

2 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

ஒன்றன் பின் ஒன்றாக சங்கிலித் தொடராக நடந்தாலும் ஒரு தனிப்பட்ட ஒலிம்பிக் சாதனையாக தெரிந்தது. சாதாரணமான வெளிநாட்டில் இருந்து வந்து குடியேறுபவர்கள் எல்லாம் இப்படி பல தடைகளை கடக்க வேண்டுமென்றாலும் சுந்தரம்பிள்ளைக்கு தான் ஓடும் கார்ச் சக்கரத்தில் ஒட்டுப்பட்ட சுவிங்கம் போன்ற உணர்வு இக்காலத்தில் இருந்தது. சிறிது ஆசுவாசமாக குடும்பத்தை எங்காவது அழைத்து செல்ல முடியாது இருந்தது. இதனால் சில வருடங்கள் தனது வருட விடுமுறையை எடுக்காது தொடர்ந்து வேலை செய்தபோது ஒரு இடத்தில் இருந்து திரும்பி கடந்த காலத்தை அசைபோட பசுமாட்டுக்கு மரநிழல்போல விடுமுறை தேவையாக இருந்தது.

வாழ்க்கையில் எவரும் தனித்து நின்று சாதிப்பதில்லை. சுற்றி இருக்கும் பலரது அர்ப்பணிப்புகள் மீது தான் சாதனைகள்,வெற்றிகள் எங்கும் உருவாக்கப்படுகின்றன. சாம்ராச்சியங்கள் முதல் தனிமனிதரின் சிறு வெற்றிகள் சாதனைகள் என எதைச் சொன்னாலும் தனியாக நின்று ஒருவரால் சமூகத்தில் செய்யவில்லை. நண்பர்களான காலோஸ் போன்றவர்களது உதவியால் வேலையை திரும்பப் பெற்றதும் வீட்டை வேண்டுவதற்கு உதவிய ரியல் எஸ்ரேட் ஏஜன்ட் போன்றவர்கள் நன்றியுடன் அந்த விடுமுறைகால நினைவில் வந்து போனார்கள். சாருலதா நங்கூரம் போல் சுந்தரம்பிள்ளை தளும்பிய நாட்களில் வாழ்கையை ஓட துணை செய்தது போன்ற நினைவுகளை மனத்தில் நினைத்து அசைபோட அந்த விடுமுறை இடைவெளியை தந்தது.

விடுமுறையில் சுந்தரம்பிள்ளை நின்ற போது வீட்டில் பல விடயங்களை செய்ய வேண்டி இருந்தது. இந்தக் காலத்தில் வீட்டில் வளர்த்த பொன்னியின் பிரச்சனை மேலும் அதிகமாகியது. நாய்களுக்கு கொடுக்கப்படும் விசேட ரெயினிங் பொன்னிக்கு எதிர்பார்த்தது போல் பயனளித்தாக இருக்கவில்லை. வீட்டைச் சுற்றி உள்ள வேலி ஐந்து அடி உயரமானது. வேலியின் மேலும் அத்துடன் கேட்மீதும் இன்னும் ஒரு அடி உயரத்தில் தடுப்பு வேலியை வைத்து உயரத்தை கூட்டிய போது வீடு கிட்ட தட்ட அதிபாதுகாப்பான சிறைச்சாலை போல் தோற்றமளித்தது.. சிறைச்சாலையில் இருப்பது போன்ற தோற்றத்தையும் மன நிலையையும் பொன்னி என்ற இந்த பத்து கிலோ நாய் வீட்டில் உள்ளவர்களுக்கு உருவாக்கிவிட்டது.

அவுஸ்திரேலியாவின் வட பகுதியான குயின்ஸலண்ட் போன்ற இடங்களுக்கு கோடைகாலத்தில் மழை பெய்யும். ஆனால் விக்டோரியா மற்றும் நியு சவுத் வேல்ஸ் மாநிலங்களில் குளிர் காலத்தில் மழை பெய்யும். மெல்பேனின் மழைகாலம் தென்துருவ குளிர் காற்றையும் தோழமையோடு அழைத்து வீட்டின் வெளிப்பகுதிகளில் விளையாடும். குளிரும் மழையும் சேர்ந்து நடமாடும் இந்த நாட்களில் நகரத்தவர் சோம்பேறியாகி விடுவார்கள். வீட்டுத்தோட்ட வேலைகள், வெளிவேலைகள் நின்று விடும். பெரும்பாலான மெல்பேன் மக்கள் வீட்டுக் கண்ணாடி ஜன்னலால் எட்டிப் பார்பதுடன் நின்றுவிடுவார்கள். நாய்களுடன் வெளியே நடப்பது குறைவதால் அவைகளில் கொழுப்பு உடலில் சேகரிக்கப்பட்டு நிறை கூறிவிடும். அக்காலத்தில் நடக்கும் அவுஸ்திரேலிய உதைப்பந்தாட்டம் ஒரு சிலரை விளையாட்டு மைதானத்துக்கு அழைத்தாலும் மற்றவர்கள் தொலைக்காட்சியில் தங்கள் கண்களை ஒட்டி வைத்துக்

3 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

கொள்வார்கள். குளிர்பிரதேசங்களான விக்டோரியாவில் வாழ்பவர்கள் வாழ்வின் ஓட்டத்தை குறைத்துக் கொண்டு வீடுகளின் உள்ளே குளிர்கால நெடும்பயணத்தை செய்யும் நத்தைகள் போல் வாழ்வார்கள். இதற்கு சுந்தரம்பிள்ளை குடும்பமும் விதிவிலக்கல்ல. வேலை நேரங்களைத் தவிர மற்றைய நேரங்களில் வீட்டினுள் கதகதவென இருக்கும் ஹீட்டர்களின் வெப்பத்தை அனுபவித்தபடி உள்ளே தஞ்சமாகினார்கள்.

விடுமுறை நாளில் சுந்தரம்பிள்ளை சமையலில் ஈடுபடுவதால் மற்றவற்றை மறந்து விடுவது வழக்கம். சமயலை ஒரு கலையாகவும், பொழுது போக்காகவும் எடுத்து அதில் தன்னை மறந்து விட்ட சுந்தரம்பிள்ளை அன்று சமையலை முடிந்த பின்பு வீட்டின் பின்பகுதியில் பொன்னியைத் தேடிய போது அங்கு அதைக் காணவில்லை. ஆயிரம் டாலர் பெறுமதியான மேலதிக காவலரணை துச்சமாக நினைத்து வெளியேறிவிட்டது. ஞயிற்றுக்கிழமை பாடசாலை விடுமுறையாதலால் எல்லோரும் வீட்டில் இருந்தார்கள். ஓடிய நாயை எங்கே தேடுவது என்று புரியவில்லை. வார நாட்களில் பாடசாலைக்குப் போயிருக்கலாம் என நினைக்கலாம். இன்று எவரும் அங்கிருக்கமாட்டார்கள் என்பதை விட பாடசாலை மணி ஒலிக்காத போது அங்கு நிச்சயமாக போகாது என்பதால் சுந்தரம்பிள்ளையும் காரை எடுத்துக்கொண்டு சகனுடன் பல இடங்களுக்குச் சுற்றினார்கள். சுற்று வட்டாரத்தில் உள்ள தெருக்கள், பூங்காக்கள் எனத் தேடி விட்டு வெறுங்கையோடு மீண்டும் வீடு வந்தான். சகனது ஆலோசனையின்படி எப்போதோ எடுத்த பொன்னியின் படத்துடன் காணவில்லை என எழுதி அவற்றில் பல பிரதிகளை சுற்றி இருந்த கடைகளிலும், மின்சாரக்கம்பங்களிலும் ஒட்டி விட்டு திரும்பி வீட்டுக்கு வந்தனர். பொன்னியைக் காணாததால் மனத்தில் ஏற்றபட்ட கிலேசம் இந்த முயற்சியின் பின்னால் சிறிது தணிந்து இருந்தது. விடுமுறை நாளானதால் சுற்றியுள்ள மிருக வைத்திய சாலைகளிலோ அல்லது நகரசபையினர் அடைத்து வைக்கும் இடங்களிலோ தேட முடியாது. வேறு ஒன்றும் செய்வதற்கு இல்லை என்ற உணர்வில் வீட்டில் தொலைக்காட்சி முன்னால் இருந்த போது கதவு தட்டப்பட்டது. திறந்த போது இரண்டு வீடுகளுக்கு அப்பால் இருக்கு டோரத்தி வாசலில் நின்றார்.

‘உங்களது நாயை நான் அடுத்த தெருவில் கண்டேன்.’

சுந்தரம்பிள்ளையின் குடும்பம் அங்கு சென்று அவர்களது வீட்டின் கதவை தட்டிய போது ஒரு வயதான பெண் வந்தார். அவரை தொடர்ந்து பொன்னி வந்தது.

‘இது எங்கள் நாய்’

‘தெருவில் எங்களது காரில் அடிபட இருந்தது. நாங்கள் காரை நிறுத்தியதும் எங்கள் காரில் ஏறிவிட்டது நாளை திங்கள் கிழமையானதால் நகரசபையில் செய்தியை கொடுக்க

4 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

இருந்தோம்.

‘இந்த பொன்னி வீட்டை விட்டு ஓடுவதே அதனது வேலையாகிவிட்டது. பலமுறை நடந்து விட்டது. என்றான் சகன்.

‘உங்களுக்கு நன்றிகள்.’அந்தப் பெண்ணுடன் அமைதியாக பேசி விடைபெற்றாலும் சுந்தரம்பிள்ளைக்கு மனத்தில் இனிமேல் எதுவும் செய்து பிரயோசனம் இல்லை. பொன்னியென்று பெயர் வைத்ததும் பொருத்தமாகி விட்டது. பொன்னி ஆற்றைப் போல் தனது கடலில் தனது முடிவு வரும்வரைக்கும் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டு இருக்கிறது. பொன்னி காரில் அடிபட்டு கண்காணாத இடத்தில் துன்பப்பட்டு இறப்பதற்கு முன்பு நானே கருணைக்கொலை செய்து விட்டால் உத்தமம். ஆனால் இப்பொழுது இதைச் செய்ய வீட்டில் உள்ள மற்றவர்களுக்கு இப்பொழுது சொல்லத் தேவையில்லை என நினைத்துக் கொண்டான்.
அன்று இரவு முழுவதும் பொன்னி வீட்டின் உள்ளே நின்றது.

‘இனிமேல் நாங்கள் பொன்னியை வைத்திருக்க முடியாது. எங்காவது காரில் அடிபட்டு தெருவில் இறப்பதற்கான சாத்தியம் உள்ளது. நான் திரும்பவும் வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு செல்லப்போகிறேன்.

‘அங்கு கருணைக்கொலை செய்வார்கள்.’ என்றாள் சாருலதா

‘அது பரவாயில்லை. அமைதியாக மரணம் சம்பவிக்கும். அடிபட்டு தெருவிலும் பாதி வாகன சக்கரத்தில் மிகுதியாக பாதையிலுமாக அலங்கோலமாக இறப்பதிலும் பார்க்க இது மேலானது.’

‘அதுக்கு அப்படி விதியென்றால் நாங்கள் என்ன செய்வது. எங்களது ஊர்களில் எல்லாம் இப்படி கருணைக்கொலை செய்வில்லைத்தானே. நாய்கள் இயற்கையாக இறக்கும் வரையும் உயிர் வாழ்ந்தன.’

‘நாங்கள் மட்டும் விதியை நம்பி மருந்து செய்யாது இருக்கிறோமா? எத்தனை விதமான மருந்து வகைகளை எடுத்துக்கொண்டு உனது அம்மா உயிர் வாழுகிறார். எங்களின் உயிரை நீடிப்பதற்கு முனையும் போது விதியை பற்றி நாங்கள் யோசிப்பது இல்லை.

5 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

நீங்கள் சொல்லும் விதி நூறு வருடங்களுக்கு முன்பு அவுஸ்திரேலியாவில் வாழும் மனிதரை சராசரியாக இருவது வருடங்களுக்கு முன்பாக கொண்டு சென்றது. இப்பொழுது சராசரரியாகஆண்கள் எழுபத்தைந்து வருடங்களும் பெண்கள் எண்பது வருடம் சீவிகிறார்கள். இதே போல்தான் நமது ஊரிலும் விதி மாற்றி எழுதப்படுகிறது. அக்காலத்தில் அறுபது வயது வாழ்வது சாதனையாக கொண்டாடப்பட்டது. இப்பொழுது நம்மவர்களே எழுபத்தைந்து வயதில் இரண்டாம் தீருமணம் முடிக்கிறார்கள்.’

‘இதற்கு மேல் நான் பேசி நீங்கள் கேட்கப் போவது இல்லை நீங்கள்தான் நாய் ஒன்று வேணும் என வீட்டுக்கு கொண்டு வந்தது. இப்பொழுது அற்ப ஆயுளில் அதை கொலை செய்ய முயற்சிப்பதும்’ என நறுக்கென வார்த்தைகளால் கொட்டி விட்டு அந்த இடத்தை விட்டு சாருலதா நகர்ந்தாள்.

அடுத்த நாள் திங்கள்கிழமை வேலைக்குச் சென்ற போது பொன்னியைக் கூப்பிட்டதுவும் காரின் உள்ளே வந்து முன்பக்க சீட்டில் இருந்து கொண்டு சுந்தரம்பிள்ளையின் கைகளை நக்கிக் கொண்டது.

இந்த நாய்க்குத் தன்னை கொலை செய்வதற்காக கொண்டு போகிறார்கள் என்பது தெரியாது. தனது நன்றியையும், அன்பையும் நக்கி காட்டுகிறது. இந்தப் பூமியில் மனிதன் இயற்கையையும் மற்ற உயிரினங்களினது பராமரிப்பையும் தனது அறிவின் வளர்ச்சியால் குத்தகைக்கு எடுத்துள்ளபோது அந்தக் கடமையை அவன் எவ்வளவு சரியாக செய்கிறான்? இயற்கையில் வனங்களை அழித்து வனவிலங்குகளை கொன்று தள்ளியிருக்கிறான். கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் மனிதனால் ஏற்பட்ட அழிவு மிகவும் பாரதுரமானது. திருத்தப்பட முடியாதாக இருப்பதை உணரந்துள்ளானா? அவன் செய்யும் முடிவுகள் இதுவரையும் சரியானவையா? மீள்பரிசீலனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறதா என்ற கேள்விகள் மனத்தில் எழுந்தன. இப்படியாக மனிதகுலத்தைப் பற்றியும் தன்னைப்பற்றியும் சுயவிசாரணையுடன் வேலைக்குச் சென்ற போது வைத்தியசாலையில் ஓர் அதிர்ச்சி காத்திருந்தது.

சில நாட்களின் முன்பு வித்தியாசமான பூனைக் காய்ச்சல் பல பூனைகளுக்கு ஒரேகாலத்தில் வந்ததால் அவைகளின் தொண்டையில் இருந்து எடுத்த சாம்பிள்கள்கள் பிரத்தியேகமான பரிசோதனைக்கு அனுப்பப்பட்டன. அந்த முடிவுகளின்படி ஒரு புதுவகையான வைரஸ், பூனைகளை தாக்கியுள்ளது என முடிவாகியதால் வைத்திசாலையில் பூனைகளுக்கு வைத்திய வசதிகள் ஒரு கிழமை நிறுத்தப்பட்டது. பூனைப்பகுதிகளும், அங்குள்ள கூண்டுகளும் விசேட இரசாயனத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்டு சிலநாட்கள் வெறுமையாக வைக்கப்பட்டன. வைத்தியசாலையில் வதியும் கொலிங்வுட் நாய்களின் பகுதியில் கடந்த இரு நாட்களாக அடைக்ப்பட்டடிருந்தது. அங்கிருந்த நாய்கள் கொலிங்வுட்டை பார்த்து இரவு பகலாக உறுமின. பொன்னியைக் கருணைக் கொலை செய்வதற்கு முன்பாக சிலமணி நேரம்

6 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

நாய்க்கூட்டில் விடப்போன சுந்தரம்பிள்ளை கொலிங்வுட்டை பார்த்து ‘என்ன உனக்கு வந்தது’?

‘இந்த விசர் நாய்களுக்கு மத்தியில் இருக்கிறேன் நீயும் போதாதற்கு ஒரு குட்டி நாயைக் கொண்டு இங்கெ கொண்டு வந்திருக்கிறாய்’ என அலுத்துக்கொண்டது.

நேர் எதிராக இருந்த கூண்டில் அடைக்கப்பட்ட பொன்னி குலைக்கவில்லை. தலையைத் திருப்பி கொலிவுட்டை சினேகமாக பார்த்தது.

‘ ஏது இந்த நாய்? கொலிங்வுட் விடவில்லை

‘இது எனது நாய். தொடர்சியாக வேலி பாய்ந்து வீட்டை வீட்டு ஓடுகிறது. இதைத் தடுக்க சகல முயற்சிகளிலும் தோல்வி கண்டுவிட்டேன். இன்று கருணைக் கொலை செய்ய முடிவு எடுத்துவிட்டேன.;

‘நான் நினைக்கிறேன் நீ அவசரப்படுகிறாய்’ என தனது வழக்கமான பாணியில் கூறியது. தனது முடிவில் சந்தோசம் அற்று, அதே வேளையில் வேறு வழி இல்லாமல் தள்ளப்பட்டதாக நினைத்துக்கொண்டிருந்த சுந்தரம்பிள்ளைக்கு இது எரிச்சலைக் கொடுத்தது.

‘இப்ப யார் உனது நினைப்பை கேட்டது. நீயே பார்ப்பதற்கு பரிதாபமாக இருக்கிறாய். இந்த வைத்தியசாலையை கட்டி மேய்ப்பது போல நினைப்புடன் இருந்தாயே. உன்னிலையே கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது. இந்த பூனைக்காய்ச்சலில் இருந்து எப்படி உயிர் தப்பினாய்? அது சரி எவ்வளவுகாலம் இந்த சிறைவாசம்?

‘ஐந்து நாட்களுக்கு

‘உன்னைப் பார்க்க பரிதாபமாக இருக்கிறது. முழு வைத்தியசாலையின் பூராயங்களை துருவிக்கொண்டு திரிந்த உனக்கு இது கஸ்டமாக இருக்குமே?

7 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘என் விதி உனக்கு நக்கலாக இருக்கிறது.’

‘என் வீட்டுக்கு வருகிறாயா?’

‘மகிழ்சியுடன் வருகிறேன். என்னேடு பொன்னியும் இருக்கட்டும். அந்த காலத்தில் வேலி பாயாமல் நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்.’

பொன்னிக்கு மரணதண்டனை ஐந்து நாட்கள் தள்ளி வைக்கப்பட்டது.
—

சுந்தரம்பிள்ளை தியேட்டரில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கும் ஷரன் வந்து அவசரமாக ‘இந்த நாய்க்கு அவசரமாக தொண்டைக்குள் ஏதாவது சிக்கி இருக்கிறதா என பார்க்க முடியுமா?’

அவளது வெண்ணிற மேல் அங்கி மேல் மார்போடு அணைக்கப்பட்டு சிறிய சிவப்பு நிற பொமரேனியன் நாய் இருந்தது. கொஞ்சலுடன் சிரிப்பு கலந்தபடி அவளது குரல் இருந்தது.
நிச்சயமாக இக்கால கட்டத்தில் சந்தோசமாக இருக்கிறாள் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

‘நாங்கள் மிகவும் பிசியாக இருக்கிறோம். அவசரமானது என்றால் மட்டும் செய்யமுடியும்.; . என்ன விடயம்?’ சாம் கேட்டது ஷரனுக்கு பிடிக்கவில்லை.

அவனை அலட்சியமாக ஒரு புழுவைப் பார்ப்பது போல் பார்த்து விட்டுச் சுந்தரம்பிள்ளையிடம் ‘ஏதாவது எலும்பு சிக்கியிருக்கலாம் எனச் சந்தேகிக்கிறேன். தொடர்ச்சியாக இருமியபடி இருக்கிறது’ எனச் சொல்லக் கொண்டு அந்த தியேடட்ரில் இருந்த பூனைக் கூடொன்றினுள் அந்தச்சிறிய நாயை வைத்தாள்.

‘தொற்று நோய் இருக்கலாமல்லவா’ எனச் சுந்தரம்பிள்ளை சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது வெளியேறி விட்டாள்.

8 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

அவளது பின்னசைவுகளை பார்த்துக் கொண்டிருந்த சாம் ‘இவள் ஒரு விடயத்திற்கு மட்டும்தான் இலாயக்கு. நல்ல வேளை ஷரன் ஒருத்தியை மட்டும்தான் இந்த வைத்தியசாலை, ஏன் உலகமே தாங்கும். அப்பப்பா ஒரு நாள் கூட இவளோடு என்னால் சீவிக்க முடியாது. எப்படி கிறிஸ்ரியனால் சமாளிக்க முடிகிறது?’

‘கமோன் சாம் நீ ஆரம்பத்தில் இருந்தே ஷரனிடம் மதிப்பு வைத்தது இல்லை. அவளது நல்ல பகுதியை பார்த்தது கிடையாது. நான் நினைக்கிறேன் அவளது சிறுவயதில் வளர்க்கப்பட்ட விதத்தால் கொஞ்சம் இப்படி இருக்கிறாள்.’

‘அவளது நல்ல பகுதிகளை இரசித்துதான் சொல்கிறேன்’

‘உனக்கும் காலோசுக்கும் வேறுபாடில்லை சாம்’

‘ஆண்களை தனது தேவைக்கு பாவிக்க வேண்டுமானால் தேனொழுக பேசுவாள். தனது காலால், கைகளால் உராய்ந்தோ இல்லை கன்னத்தில் முத்தமிட்டோ அவர்களுக்கு உசுப்பேற்றுவாள். தனது வேலை முடிந்ததும் அப்படியே கழற்றி விட்டு போய் விடுவது இவையெல்லாம் அவளது நல்ல பகுதிகள் என நான் பார்த்திருக்கிறேன்’என ஏளனம் கலந்து கூறினான்.

‘இதை நீ பெரிதாக பார்க்கிறாய். சாம், இந்த மாதிரியாக எல்லா பெண்களும் ஏதோ ஒரு அளவு செய்ய வேண்டியுள்ளது. அதற்கு உங்களைப் போன்ற ஆண்களும் காரணம். பெண்களை அவர்களின் மார்பின் அளவாலும் பின்னசைவையும் வைத்து மதிப்பிடும்போது அவர்களும் அதை உபயோகிப்பதில் தவறு இல்லைத்தானே?’

‘கமோன் சிவா, அவர்கள் உபயோகிப்பதை தவறு என நான் சொல்லவில்லை. அப்படியான பெண்களின் உபாசகன். அவர்கள் காலடிகளில் தவம் கிடக்கும் பக்தன் நான். ஆனால் இவள் தனக்கு தேவையான போது உபயோகப்படுத்தி விட்டு தூக்கி எறிகிறாள். சில நேரத்தில் தன் அழகை, பாவனைப் பொருளாக்கிவிட்டு மற்றய நேரத்தில் புனித பொருளாக்கிறாள். இன்னும் தெளிவாக சொன்னைால் சில நேரத்தில் வாசித்துவிட்டு துாக்கிப்போடும் அன்றய பத்திரிகையாகிவிட்டு மறுநாள் வணக்கத்துக்குரிய வேதப்புத்தகமாகிறாள். தனக்கு தேவையாகினால் மார்லின் மன்றோ போலவும் தேவையற்ற போது மதர் திரேசாவாகவும் போடும் இரட்டை வேடம்தான் எனக்கு

9 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

கண்ணில் காட்ட ஏலாது’

‘நீ மிகவும் கடுமையாக அவளை விமர்சிக்கிறாய்’

‘நான் ஒரு சம்பவத்தை கூறுகிறேன். நீ விடுமுறையில் இருந்த காலத்தில் நடந்தது. காலேசின் இத்தாலிய நண்பன் சேர்ஜியோவை உனக்குத் தெரியும்தானே’

‘நமது வைத்தியசாலைக்கு வந்து சிறிய ரிப்பேர் வேலை செய்பவரைப் பற்றித்தானே சொல்கிறாய்.?’

‘ஆமாம் அந்த சேர்ஜியோவுக்கு அறுபத்தைந்து வயது இருக்கும் இல்லையா?

‘ஆமாம்’

ஒரு நாள் மிகவும் இறுக்கமான துணியில் பாண்ட் போட்டுக்கு கொண்டு காரில் ஷரன் வந்து இறங்கிய போது அந்த கார் நிறுத்தும் இடங்களை வர்ணமடித்துக் கொண்டிருந்த சேர்ஜியோ வர்ணமடிப்பதை நிறுத்தி விட்டு ‘இன்று டின்னருக்கு நான் தயார்’ என ஒரு நகைச்சுவையாக கூறியிருக்கிறார். அப்பொழுது சிரித்து விட்டு பின்பு டாக்டர் ஆதரிடம் சேர்ஜியோவைப் பற்றி முறையிட்டிருக்கிறாள். இதனால் டாக்டர் ஆதர் சேர்ஜியோவை கண்டிக்க அந்த மனுசன் இப்பொழுது வேலைக்கு வருவதில்லை’

‘நான் சேர்ஜியோவை தவறு என்பேன்’

‘அப்படியானால் என் முதுகில் தடவியபடி சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஷரன் உன் மனைவி அலுத்துவிட்டவில்லையா என கூறிவிட்டு வீக்கெண்ட் என்ன செய்கிறாய் என்று கேட்டாளே’

‘நீ அதிஸ்டசாலி’ என சிரித்துவிட்டு சுந்தரம்பிள்ளை அந்த பொமரேனியனை

10 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

பெட்டிக்குள் வெளியே எடுத்து அதன் தொண்டையை மெதுவாக அழுத்திய போது அந்த நாய் மெதுவாக இருமியது. தேமாமீட்டரை எடுத்து குதத்தினுள் வைத்து பார்த்த போது நாற்பது பாகை சென்ரிகிரேட்டில் வெப்பம் இருந்தது.

‘சாம் இந்த நாய்க்கு சுவாச தொற்று நோய் உள்ளது. சரியாக சோதிக்காமல் எம்மிடம் ஷரன் தள்ளியிருக்கிறாள். போய் மூன்றாவது வைத்திய ஆலோசனை அறையில் உள்ள தேமாமீட்டரரை எடுத்துக்கொண்டு வா’

சாம் எடுத்துவந்த அந்த தேமாமீட்டரும் நாற்பது பாகை சென்டிகிரேட்டைக் காட்டியது. நாய்க்குத் தொண்டைக்குள் எதுவும் அடைக்கவில்லை. சுவாசக்குழலில் தொற்று நோய் வந்துள்ளது என்பது உறுதியாகியது.

அந்த வழியால் மீண்டும் வந்த ஷரன் ‘ஏய் போய்ஸ், எனது நாயை மயக்கமருந்து கொடுத்து பரிசோதித்தீர்களா’?

‘அதற்கு மயக்கமருந்து தேவையில்லை. தேமாமீட்டர் தேவை’

‘என்ன சொல்கிறீர்கள்?’

‘நாற்பது டிகிரியில் வெப்பம் காட்டுகிறது. சுவாசத் தொற்று நோய் வந்துள்ளது.

‘நான் செக் பண்ணினேன். அந்த மூன்றாவது அறையில் உள்ள தேமாமீட்டரில் ஏதோ தவறு உள்ளது.

‘இதோ அந்த தேமாமீட்டர். அதால்தான் நாங்கள் வெப்பத்தை அளந்தோம்’

அந்த அழகிய முகம் சிவந்து சுருங்கியது, காற்றுப் போன பலுனைப் போல் ஆனால் சில கணத்தில் மத்தாப்பு போன்ற அழகிய சிரிப்பால் அந்த ஆபரேசன் தியேட்ரை

11 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

நிறைத்துவிட்டு ‘ஓகே போய்ஸ் இந்த முறை நீங்கள் வென்றுவிட்டீர்கள். எனது தவறை ஏற்றுக் கொள்கிறேன்’ பொதுவாக சொல்லி விட்டு சுந்தரம்பிள்ளையின் கைகளில் கிள்ளிவிட்டு சென்றாள்.

‘சிவா எந்தப் பெண்ணிடமும் நான் பயந்ததில்லை. ஆனால் ஷரனை கண்டால் நான் விலகிப் போவதன் காரணம் எந்த நேரத்தில் எப்படி மாறுவாள் என கணிக்கமுடியாது. மேல்பேனில் நாலு பருவகாலமும் ஒரே நாளில் வருவது போன்று அவளது குணங்கள் மாறக்கூடியது. அவளுக்கு உன்னில் ஒரு மென்மையான இடம் உள்ளது. கவனமாக நடந்து கொள். எப்பவாவது ஒரு நாள் உன்னை மாட்டுவதற்கு திட்டம் வைத்திருப்பாள். அவள் மீது எந்த காலத்திலும் இரக்கமோ, மோகமோ ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதே. உன்னைப் பொறுத்தவரை அவளிடம் இருந்து ஒதுங்கி இருப்பது நல்லது.’

‘இந்த விடயத்தில் தங்களை நான் குருவாக ஏற்றுக்கொண்டு வருடங்களாகி விட்டது. உங்கள் உபதேசங்களை முழு மனத்தோடு ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஷரனை பொறுத்தவரையில் கணவனோடு சந்தோசமாக சேர்ந்து இருக்கிறாள் போல் தெரிகிறது. நமக்கெல்லாம் வலை வீசமாட்டாள் என நினைக்கிறேன். ஆனாலும் என்னால் முடிந்தவரை சகவைத்தியர் என்ற உறவுக்கு மேல் செல்லாமல் பார்த்துக் கொள்கிறேன்’என சிறிது நகைச்சுவை கலந்த குரலில் பதில் சொன்னான் சுந்தரம்பிள்ளை.

‘நான் சொல்லிய விடயங்கள் நகைச்சுவையில்லை என்பதை நீ உணரும் காலம் வரக்கூடாது என நான் அல்லாவை பிரார்த்திக்கிறேன்’ என சிறிது கோபத்துடன் தனது கடவுளின் பெயரை முதல் முறையாக பாவித்து பதில் கூறினான்.

அசோகனின் வைத்தியசாலை 25

வைத்தியசாலையில் சுந்தரம்பிள்ளைக்கு ஓய்வு நாளானதால் மெல்பேனின் வடபகுதியில் வசிக்கும் நண்பனிடம் சென்றுவிட்டு திரும்பி வரும்போது வைத்தியசாலையுள்ளே சென்றான். எப்பொழுதும் வேலை செய்யும் நாளிலும் பார்க்க வேலை செய்யாத நாளில்

12 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

சென்று , நண்பர்கள் வேலை செய்வதைப் பார்ப்பது திருப்தியைத் தரக்கூடியது. மனிதர்களுக்கு வேலை செய்வது உடலோடு அல்லது மூளையோடு மட்டும் சம்பந்தபட்டது அல்ல. வேலை தொழிலாக மாறி ஆன்மாவோடு சேர்ந்து விடுகிறது. வேதனம் இரண்டாம் பட்சமாகிறது. வேலை இல்லாமல் இருப்பதை நாகரீகமான மனிதனால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. மனித வேலையை உடலுழைப்பு என்ற சிறிய வரைவிலக்ணம் கொடுத்து இலகுவாக வரைவு செய்ய முயற்சித்த பொதுஉடமைவாதிகள் தோல்வியைத் தழுவிக் கொண்டார்கள்.

அதேவேளையில் வேலையின் பொறுப்பு என்ற சுமை மனிதனின் தலையில் ஏற்றி விடப்படுகிறது. இந்தக் சுமை நிறைமாதப் பெண்ணின் வயிற்றுப் பாரம் போன்றது. இதனால்தான் வேலை முடிந்தபின் பிரசவம் முடிந்தது போன்ற திருப்தி மனத்திலும் உடலிலும் ஏற்படுகிறது.

சுந்தரம்பிள்ளை வேலை இல்லாமல் இருந்த அந்த சுதந்திரமான விடுமுறை நாளில் நண்பர்கள் வேலை செய்வதைப் பார்ப்பது அவனுக்கு திருப்தியை கொடுத்தது. சிலரது முகங்களில் வேலையின் அழுத்தம் தெரியும். சிலர் சிரித்தபடியே வேலை செய்வார்கள். ஒரு சிலருக்கு வேலையின் அழுத்தத்தோடு வீட்டில் உள்ள பிரச்சனை மேலதிகமாகத் அவர்கள் முகங்களில் தெரிவதுடன் வேலையில் தவறுகளை இழைத்து விடுவார்கள். சில தவறுகள் பிற்காலத்தில் நினைத்து இரைமீட்டி பார்க்கும் போது நகைச்சுவையாக இருக்கும்.

ஷாலற் என்ற பெண் வைத்தியர் பற்றிய சில கதைகள் அவர் வைத்தியசாலையை விட்டு போன பின்பும் ஆவி போல் வைத்தியவாலையில் உலாவிக் கொண்டிருக்கும். தேநீர் இடைவேளைகள், மற்றும் மதிய உணவு இடைவேளைகளில் அவை உணவுடன் கலந்து கலந்து பரிமாறப்படும். இதில் வேடிக்கையான ஒன்று பூனை சம்மந்தப்பட்டது. ஒரு நாள் பிரேத அறையில் ஒரு பூனையின் சடலம் எரிப்பதற்காக காத்திருந்தது. அந்தப் பகுதிக்கு பொறுப்பான மேவிஸ் , அதை எடுத்து வழக்கம் போல் செங்கல் மேடையில் போட்டு எரிக்க முற்பட்ட போது அந்த பூனையின் குதவாசலில் உயிரோடு இருந்த போது உடல் வெப்பத்தை கணிப்பதற்காக செருகப்பட்ட தேமாமீட்டர் இன்னமும் அங்குகிருந்தது. இதை பார்த்தும் இவ்வளவு பொறுப்புணர்வு அற்று இந்தப் பூனையை கடைசியாக வைத்தியம் பார்த்த வைத்தியர் யார் என துருவி துப்பறிந்து பார்த்தபோது வைத்தியர் சாலற் என அறிந்ததும் அதை தேனீர் அறையில் சோகத்தோடு இருந்த சாலட்டிடம் சொன்ன போது அவள் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பி தோளை அலட்சியமாக அசைத்துவிட்டு ‘ மேவிஸ் நேற்று இரவு என்னை படுக்கை அறையில் நிர்வாணமாக பார்த்த பின் கூட எனது காதலன் என்னை விட்டு விலகி தனது புதுக்காதலியுடன் போய்விட்டான் என சோகத்தில் இருக்கிறேன். இந்த நேரத்தில் இறந்து போன பூனையின் குதவாசலில் எதை வைத்தேன் என எனக்கு சிந்திக்க நேரமில்லை’ என்றாள். அவளது அலட்சியத்தால் ஆத்திரமடைந்த மேவிஸ் ‘அவனிடமும் எதையாவது இப்படித்தான் மறந்திருப்பாய். அவன் அதை தாங்க முடியாது விலகி சென்றுவிட்டான்’ என சொல்லியபடி சென்றார்.

13 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

நல்லவேளை ஷாலட் இப்பொழுது இந்த வைத்தியசாலையில் வேலை செய்யவில்லை. இதைப் போல மேலும் ஒரு ஆண் வைத்தியர் அடிக்கடி நினைவு கூரப்படுவார். அவரது செயலில் முக்கியமானது ஒரு நாள் ஆபிரேசன் செய்யும்போது தற்செயலாகத் தட்டுப்பட்டு கீழே விழுந்த ஆபிரேசனுக்கான உபகரணத்தை மீண்டும் எடுத்து பாவித்தார். இதனால் அந்த நாயில் அவர் செய்த ஆபரேசன் புரையோடி புண் வந்தது. ஆபிரேசன் செய்த போது கூட இருந்து உதவிய நேர்ஸ் புரையேறிய காரணத்தை வெளியே சொல்லியதால் அந்த மிருக வைத்தியரை மிருக வைத்தியசபை விசாரணை செய்து தற்காலிகமாக அவரது வைத்திய லைசன்ஸ் நிறுத்தப்பட்டது. இக்காலத்தில் கணவன் – மனைவி பிளவால் விவாகரத்து நெருக்கடியில் அவர் மனமுடைந்திருந்தார்.

சுந்தரம்பிள்ளையின் காலத்தில் சில மாதங்கள் மட்டுமே வேலை செய்த அண்டனியின் கதை புது மாதிரியானது. அவுஸ்திரேலியாவில் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் பாட்டாளி ஆண்களினது வாய்களில் தூசண வார்த்தைகள் சாதாரண வார்த்தைகளுடன் அதிக அளவில் கலந்துவரும். வெத்திலை பாக்கு சுண்ணாம்பு போல் கலந்து சிவப்பு துப்பல் போல் வெளிவரும். சாதாரண வார்த்தையும் தூசணவார்த்தையும் தங்க ஆபரணத்தில் செப்பு சேர்க்கப்பட்டது போன்றில்லாமல் இரண்டும் சம அளவில் இருக்கும். இதைச் சிலகாலம் ஒரு பெயின்ட் பக்டரியில் வேலை செய்த போது சுந்தரம்பிள்ளை அனுபவித்திருந்தான். இந்த வைத்தியசாலையில் முக்கியமாக வைத்தியர்களினது வாயில் அப்படி வருவது குறைவு. புதிதாகச் சேர்ந்த அண்டனி அதில் வித்தியாசமாக இருந்தான். நீலக்கண்களும் பிளட்டின் கலரான தலைமயிரும் கொண்டு ஸ்கண்டிநேவியர்கள் போன்ற தோற்றமுள்ள அண்டனி மெல்பேனில் வசதி படைத்தவர்கள் உள்ள கிழக்குப் பக்கத்தில் பிறந்து வளர்ந்தவன். எப்படி இப்படியான ஆங்கிலம் வந்தது என காலோசிடம் கேட்டபோது பெற்றோர்கள் இருவரும் இராஜதந்திகரிளாக ஐரோப்பாவில் வாழ்ந்த போது அண்டனி மெல்பேனில் பாட்டா, பாட்டியுடன் தங்கிப் படித்தான். அப்போது நண்பர்களின் சேர்க்கையால் இப்படிப் பேச்சு வந்தது என்றான் காலோஸ்.

அண்டனிக்கு தூசணமான வார்தைகள் ஆத்திரத்தில் மடடும் வருவதில்லை. சந்தோசம், துக்கம், சோர்வு என எல்லா மன நிலைகளிலும் வரும். வஞ்சகமில்லாமல் அன்னியோன்னியமாக தூசணவார்த்தைகளினால் மனம் திறந்து உரையாடும் போது கேட்பதற்கும் நல்லாகத்தான் இருக்கும். மேலும் அந்த துஷணவார்த்தைகளை கரடு முரடாக இல்லாமல், சீவி செதுக்கி கூராக்கி சிற்பி போல் வித்தியாசமாக உச்சரிப்பான். கேட்பதற்கு இனிமையாக இருக்கும். அப்படியான வார்த்தைகள் ஒரு நாள் அண்டனியின் வேலைக்கு உலை வைத்தது. ஒரு நாயைக் கொண்டு வந்த முதிய பெண் ஒருவரிடம் மருந்து கொடுக்கும் முறையை பல முறை கூறியபோதும் அவருக்குப் புரியவில்லை. தூசணவார்த்தையுடன் செகிடு போல் இருக்கிறது என மெதுவாக பக்கத்தில் நின்ற நேர்சுக்கு கூறினாலும் அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட பெண் அதிர்ச்சியடைந்து நிர்வாகத்தில் முறைப்பாடு செய்ததால் அண்டனியின் வேலை போனது. அண்டனியின் வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் மாறும் வரையும்; நிரந்தரமாக வேலையில் இருப்பது கடினம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும் என்பதால் சுந்தரம்பிள்ளை, காலோஸ்

14 / 47

பனோ ்றவர ்களுக ்கு அவன ் மலே ் அனுதாப உணர ்வு இருந ்தது. பிற ்காலத ்தில ் அவுஸ ்திரலேிய ஆதிவாசிகள ் அதிகம ் வாழும ் குடியிருப ்புகள ் உள ்ள வட அவுஸ ்திரலேிய பகுதியில ் மிருக வதை ்தியராக வலேை கிடதை ்துப ் பனோ பாேது அண ்டனி இனி பிழதை ்துக ் காெள ்வான ் என ஆறுதல ் அடநை ்தார ்கள ். ஆதிவாசிகள ் த□சண வார ்தகைளயைிட ்டு கவலபை ்பட ்டாலும ் வதை ்தியர ்கள ் அங ்கு சலெ ்வது குறவைனதால ் எப ்படியும ் வலேயைதை ் தக ்க வதை ்துக ்காெள ்ள முடியும ் என ்ற நம ்பிக ்கதைான ் அதற ்கு காரணம ்.

வதை ்தியசாலகைக ்கு உள ்ளே சனெ ்றதும ் சுந ்தரம ்பிள ்ளை முதலில ் கண ்ட காட ்சி காெலிங ்வு□ட ். குறுக ்காக அடித ்துவிட ்ட சாம ்பல ் நிறப ் பந ்து மாதிரி காெரிடாேரில ் ஓடியது.

‘என ்ன காெலிங ்வு□ட ் குறுக ்கால பாேகிறாய ்?’

‘டீ ராமா குயினை பார ்க ்க வந ்தாயா? இல ்லை உனது பிளட ்டாேனிக ் காதலி பாேலினை கண ்ணில ் தாெட ்டு பாெட ்டு வகைக ்க வந ்தாயா?’

‘உனக ்கு நல ்ல விடயங ்களபை ் பசேத ் தரெியாது’

ஒரு விதத ்தில ் காெலிங ்வு□ட ் சாென ்னதில ் உண ்மயைிருந ்தது. இந ்த இரண ்டு பணெ ்களும ் ஏதாே விதத ்தில ் சுந ்தரம ்பிள ்ளயைின ் மனத ்தில ் பாதிப ்பை ஏற ்படுத ்தி இருக ்கிறார ்கள ். இந ்த இருவரும ் இன ்று ஒன ்றாக வலேை சயெ ்கிறார ்கள ் என ்பது சுந ்தரம ்பிள ்ளகைக ்குத ் தரெிந ்திருந ்தது.

‘நான ் சாென ்னதில ் பாெய ்யில ்லதைானே? உண ்மயைசை ் சாெல ்லு’ என மீ ண ்டும ் காெலிங ்வு□ட ்

‘உனக ்குப ் பதில ் தரவணே ்டியது இல ்லை’ என நகர முயன ்ற பாேது இரண ்டு பணெ ்களும ் எதிரில ் ஒன ்றாக வந ்தார ்கள ். இருவரில ் யார ் முகத ்தபைப ் பார ்ப ்பது என ்பது சுந ்தரம ்பிள ்ளகைக ்குக ் கடினமாக இருந ்தது.

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘என்னைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது சிவாவுக்கு’ எனக் கூறி கழுத்தில் ஷரன் கையை வைத்ததும் போலின் விலகி நின்று கண்ணைச் சிமிட்டினாள்.

‘பார்க்காவிட்டாலும் நினைத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்’நகைச்சுவையாக சொன்னபோது அந்த கொரிடோரில் ஒருவர் பூனையுடன் வந்தார்.விலத்தி வழி விட்ட போது இரண்டு பெண்களும் தங்கள் பங்குக்கு முதுகில் தட்டி விட்டு வேலைக்கு போய்விட்டார்கள்

இரண்டு பெண்களினதும் கேளிக்கையான சீண்டலால் பாதிக்கப்பட்டாலும் தன்னைத் சுதாரித்துக்கொண்டு நேரடியாக நாய்கள் பகுதிக்கு சென்றான் சுந்தரம்பிள்ளை. நேற்று சுந்தரம்பிள்ளை செய்த ஆபிரேசனில் ஒரு ஜெர்மன் செப்பேட் நாயின் மண்ணீரல் அகற்றப்பட்டது அதில் ஏராளமான இரத்தம் செலவாகி இருந்தது. இதனால் வேறு நாயின் இரத்தம் ஆபரேசன் செய்த நாய்க்கு ஏற்ற வேண்டி இருந்தது.

பல தப்பியோடிய நாய்கள் இந்த வைத்தியசாலைக்கு மெல்பேன் நகரத்தின் நாலாபக்கங்களிலும் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு அவற்றில் புதிய சொந்தக்காரர்களை சுவீகரிக்க முடியாத நாய்கள் கருணைக்கொலை செய்யப்படுவதற்கு முன்பாக அவற்றில் இருந்து இரத்தத்தை எடுத்து சேமித்து வைக்கப்படும். இந்த நாய்களில் மனிதர்கள் போல் பல வகையான குறுப்புகள் இருந்தாலும் முதல் முறையாக இரத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வதால் எந்த எதிர் விளைவுகளும் ஏற்படாது.

ஆபிரேசன் செய்யப்பட்ட ஜெர்மன் செப்பேட் நாயைப் பார்க்கச் சென்ற போது அந்த நாய் ஆச்சரியப்படத்தக்க வகையில் எழுந்து நின்று உணவு உண்டு கொண்டு நின்றது. அந்த நாய்க்கு உணவு கொடுத்துக் கொண்டு ஜோன் நின்றான். குனிந்து உணவு கொடுத்தவனது கால்கள் வழக்கத்திலும் மாறாக அதிகம் பிரிந்து நிலத்தில் பாவியபடி இருந்தது. இடுப்புவலி உள்ளவர்கள் கால்களை பிரித்து தங்களை பாலனஸ் செய்வது போன்ற தோற்றத்தைக் கொடுத்தது.

சுந்தரம்பிள்ளை வந்த சந்தடியைக் கேட்டு திரும்பிய ஜோன் ‘என்ன வீடுமுறை நாளில் வீட்டில் இருக்க முடியவில்லையா?’

‘அதை விடு. இரவு மிஷேலால் அதிக தொந்தரவா? ஏன் இப்படி காலை விரித்துக்கொண்டு நிற்கிறாய்?

16 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

ஜோனிடம் சிரிப்பு மெதுவாக உதடு பிரிந்து பதிலாக வந்தது.

அந்தச் சிரிப்பில் வழமையான ஜோனைக் தெரியவில்லை. வழமையாகச் சிரிக்கும் போது பல்லுடன் அவனது சிவந்த முரசுகள் தெரியும். அத்துடன் சிறிது சத்தமும் சேர்ந்தே வரும்.

‘உங்களுக்குத் தெரியாதா?’

‘என்ன தெரியாது?

‘எனக்கு எம். எஸ்’

‘அது என்ன எம் எஸ்?’

‘மல்ரிப்பிள் கிளிரோசிஸ்’

அதைக் கேட்டதும் சுந்தரம்பிள்ளையின் சப்த நாடிகளும் அடங்கிவிட்டன. இந்தக் கொடிய வியாதி முப்பது வயதான ஜோனுக்கு எப்படி வந்தது? முட்டாள்தனமாக அவனுடன் மிசேலை இழுத்து நகைச்சுவையாக பேசியது எவ்வளவு அநாகரிகமானது? ஆறுதல் வார்த்தைகளோ அனுதாப வார்த்தைகளோ அவனுக்குப் பிரயோசனம் தராது. எனவே அவற்றைச் சொல்லி அவனது உணர்வுகளைப் புண்படுத்த விரும்பவில்லை. ஜோன் யதார்த்தவாதி. தனது எஞ்சிய காலத்தில் நன்றாக இருக்கும் காலத்தை வேலையில் கழிப்பதற்காக வந்து வேலை செய்கிறான்.

‘எப்ப நடந்தது?’

17 / 47

‘நீ ங ்கள ் வருட விடுமுறையில ் நின ்ற பேோது’

‘எனக ்கு ஒருவரும ் சொல ்லவில ்லை.

‘எல ்லோருக ்கும ் அதிர ்ச ்சியால ் பாதிக ்கப ்பட ்டதால ் பேசமுடியாமல ் இருந ்திருக ்கும ்’

அதிர ்ச ்சி என ்பது ஒரு புறம ். மற ்றது தனிப ்பட ்ட விடயம ் என நினைத ்து இருக ்கலாம ். ஜோனுக ்கு திருமணம ் நடந ்து சில வருடங ்கள ்தான ் ஆகியுள ்ளது. இளமையின ் விளிம ்பில ் இன ்பங ்களை அனுபவிக ்க நினைக ்கும ் வயதில ் இப ்படியான நிலை இவனுக ்கு ஏற ்பட ்டிருக ்க க▯டாது. இங ்கே இவனுக ்கு ஏற ்பட ்ட வியாதிக ்கு காரணமாக எதை நம ்புவது ? இவனது விதி என இலகுவாகச ் சொல ்வதா? சாதாரண மனிதரின ் மனத ்தில ் தோன ்றும ் பதில ் இலகுவாக விடையைத ் தேடும ். ஆனால ் வைத ்தியம ் அறிந ்த சுந ்தரம ்பிள ்ளையால ் அப ்படி இலகுவான சமாதானம ் தேடமுடியவில ்லை.

மல ்ரிப ்பிள ் கிளிரோஸ ் பற ்றிய மருத ்துவ விபரம ் மனத ்தில ் ஓடியது. நண ்பனது நிலையையிட ்டு அனுதாபத ்துடன ் இந ்த கொலைக ்கார நோய ் எப ்படி ஜோனுக ்கு வந ்தது என ்பது புதிராக இருந ்தது.
ம▯ளை நரம ்புகள ் பாதிக ்கப ்படுவதால ் தொடர ்ச ்சியாக பல அவயவங ்களின ் தொழில ்கள ் பாதிக ்கப ்படும ். அதிலும ் இளமை வயதில ் உள ்ளவர ்களுக ்கே இந ்த நோய ் வரும ். பலன ்ஸ ் பண ்ணி நிற ்பது, வேலைகளைச ் செய ்வது, அதை விட பேச ்சு என ்பன தொடர ்ச ்சியாக பாதிப ்படையும ். தற ்போதைய மருத ்துவத ்தால ் குணப ்படுத ்த முடியாது. சில வேளைகளில ் சில மருந ்துகள ் நோயின ் தாக ்கத ்தின ் வேகத ்தை குறைக ்கலாம ். இதைவிட இந ்த நோயால ் ஏற ்படும ் மன அழுத ்தம ் மிகவும ் பாதிப ்பானது.இந ்த நோயால ் பாதிக ்கப ்பட ்டவர ்கள ் தானாக செயல ்படும ் சக ்தியை இழந ்து மற ்றவர ்களின ் பராமரிப ்பில ் தங ்கி வாழ வேண ்டிய நிலைக ்கு தள ்ளப ்படும ் போது என ்ன நடக ்கப ் போகிறது என ்பது அடுத ்த கேள ்வியாக எழுகிறது. மிஷேல ் எப ்படி ஜோனை பராமரிக ்கப ்போகிறாள ்? சில வருடங ்கள ் மட ்டுமே பிணைத ்த அவர ்களது கல ்யாண பந ்தம ் எவ ்வளவு பலமானது? இவனைத ் ஒதுக ்கித ் தள ்ளிவிட ்டு வேறு துணையைத ் தேடிப ் போவாளா? பலகாலமாக கரடு முரடான மோட ்டார ் சைக ்கிள ் குழுவில ் அங ்கத ்துவமாக இருந ்தவள ் என ்பதால ் எப ்படி இருப ்பளோ. இப ்பொழுதும ் ஜோனிடம ் சிலவேளையில ் வேடிக ்கையாக முரட ்டுத ் தன ்மையாக நடந ்திருப ்பதை சுந ்தரம ்பிள ்ளை பார ்த ்திருக ்கிறான ்.

இந ்தச ் சம ்பவம ் நடந ்த சில மாதங ்களில ் வைத ்தியசாலையில ் ஜோனுக ்குப ் பிரியாவிடை வைத ்திருந ்தார ்கள ். வந ்தவர ்கள ் எல ்லோரும ் சோகத ்துடன ் இருந ்தார ்கள ். ஆனால ் ஜோன ் மட ்டும ் சிவந ்த முரசு தெரிய சிரித ்துக ் கொண ்டு பழைய ஜோனாக சக ்கர நாற ்காலியில ் வலம ் வந ்தான ். நோய ் அவனை அசுர வேகத ்தில ் சுனாமி போல ் தாக ்கி

அவனசை ் சக ்கர நாற ்காலிக ்குத ் தள ்ளிவிட ்டது. அதபை ் புரிந ்துகொண ்டு ஏற ்றுக ் கொள ்ளும ் நிலகை ்கு ஜோன ் வந ்துவிட ்டான ்.

இப ்படி மாறாத உயிர ்க ்கொல ்லி நோய ் ஒன ்று தாக ்கும ்போது அதிர ்ச ்சி, ஆத ்திரம ், மனஅழுத ்தம ், பின ்பு புரிந ்துணர ்வாக வாழ ்த ்தல ் என ்ற படிமுறகைளை மனிதமனம ் கடந ்து செல ்கிறது என ்பார ்கள ். அதில ் கடசையாக புரிந ்துணர ்வு நிலகை ்கு துரிதமாக ஜோன ் வந ்தது சுந ்தரம ்பிள ்ளயைின ் மனத ்திற ்கு ஆறுதல ் அளித ்தது.

—

மனக ்கவலை தரும ் விடயங ்கள ் தனித ்தனியாக வருவதில ்லை. அவை இரட ்டயைாக அல ்லது ம□ன ்றாக வருவதசை ் சுந ்தரம ்பிள ்ளை தனது அனுபவத ்தில ் கண ்டிருக ்கிறார ்ன ். அந ்தக ் கவலயைான விடயமும ் விடுமுறயைில ் இருக ்கும ் போது நடந ்தது. கொலிங ்வுட ்டுக ்கு சிறுநீ ரகத ்தில ் நோய ் இருப ்பதாக கண ்டுபிடிக ்கப ்பட ்டது. இப ்பொழுது தீ விர வதை ்திய பிரிவில ் அனுமதிக ்கப ்பட ்டிருப ்பதாக சாமிடம ் இருந ்து தொலபைசேி வந ்ததும ் உடனே வதை ்தியசாலகை ்கு வந ்தான ்.

குழாயின ் வழியே செலேயைின ் ஏற ்றப ்பட ்டு அதோடு இணகை ்கப ்பட ்ட மசெின ் பீ ப ் பீ ப ் செய ்து கொண ்டிருந ்தது. 'என ்ன கொலிங ்வுட ் நல ்லாகத ்தனே இருந ்தாய ். நான ் லீ வு போடுகிறனே ் என ்றதும ் உனக ்கு, ஜோனுக ்கு எல ்லாம ் பெரிய நோயாக வந ்து விட ்டது. உங ்களுக ்கெல ்லாம ் காய ்ச ்சல ், தடிமல ் என சிறு நோய ்கள ் வராதா? என ்ன நடந ்து?'

'எல ்லாம ் காலபோசால ் வந ்தது. அந ்த மனிதனகை ் கொரிடோரில ் கடந ்து போகும ் போது எனக ்கு வாந ்தி வந ்தது. அந ்த மனிதர ் அதபை ் பார ்த ்து விட ்டு அப ்படியே என ்னை பிடித ்து வதை ்து இரத ்தத ்தை எடுத ்து பரிசோதனகை ்கு அனுப ்பியபின ் பின ் எல ்லோரும ் எனக ்குச ் சிறுநீ ரகம ் போய ்விட ்டது எனச ் சொல ்லி, இப ்படி ஒரு க□ட ்டில ் அடதை ்து விட ்டு இந ்த மசிினகை ் கொழுவி விட ்டார ்கள ். அதை விட எல ்லோரும ் வந ்து நான ் மரணமடயை சிலகாலம ் இருப ்பதாக என ்மலே ் பரிதாபமாக நலம ் விசாரிக ்கிறார ்கள ். என ்னசை ் சமீ பமாக இதுவரை நரேுங ்காதவர ்கள ் எல ்லாம ் ஆரத ்தழுவி தழுவி முத ்தம ் கொடுக ்கிறார ்கள ். அவர ்கள ் அணிந ்திருக ்கும ் வாசனதை ்திரவியங ்கள ் எனக ்குத ் தும ்மலதை ் தருகின ்றன. பலரது லிப ்ஸ ்ரிக ் என ்னில ் ஒட ்டிக ்கொண ்டிருக ்கிறது. அதயைெல ்லாம ் நான ் நாக ்கால ் துடதை ்துச ் சுத ்தப ் படுத ்த வணே ்டியது ஒரு சுமயைாக இருக ்கிறது. முன ்போல ் வளநை ்து நளிெந ்து சுத ்தப ்படுத ்த உடம ்பு இப ்பொழுது இடம ் கொடுக ்கவில ்லை. இந ்தமாதிரியான கவனிப ்புகள ் நோயை விட மோசமாக இருக ்கிறதால ் என ்னால ் தாங ்க முடியவில ்லை. எனக ்குப ் பிடித ்காதது மற ்றவர ்கள ்

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

என்னில் காட்டும் பரிதாப உணர்வு’

‘உன்பாடு அதிஸ்டம்தான். உன் மேல் பெண்களின் முத்தமழை பொழிகிறது என்று சொல்லு’

‘நக்கலா? என்னுடைய நிலமையை நினைத்து நான் கவலைப்படுகிறேன்.’

‘நக்கல் இல்லை. உண்மையில் உனக்கு இப்பொழுது பதினைந்து வயது. இது மனிதர்களில் எண்பத்தைந்து வயதுக்கு சமமானது. இந்த வயதான முதியவரை எத்தினை பெண்கள் முத்தமிடுவார்கள். விதையில்லாமல் போனாலும் பெண்களிடம் செல்வாக்கு உனக்கிருக்கிறது.’

‘உனது பிளட்டோனிக் காதலி போலின்தான் அடிக்கடி உதட்டால் முத்தமிட்டது.’

‘பார்த்தாதையா எனக்கு இல்லாத அதிஸ்டம் உனக்கு கிடைத்திருக்கிறது. அதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைவதையிட்டு ஏன் கவலைப்படுகிறாய்?’

‘எனது இரத்தப் பரிசோதனை அறிக்கையை பார்த்தாயா? என்ன நினைக்கிறாய்?

‘உனக்கு மட்டுமல்ல எல்லா பூனைகளுக்கும் இந்தச் சிறுநீரக பாதிப்பு வருவதற்கு காரணம் அதிக புரதம் உள்ள சாப்பாட்டைத் தின்பதால் அதிக அளவு யூரியா உருவாக்கப்பட்டு சிறுநீரகத்திற்கு அதிக வேலை வாழ்நாள் முழுவதும் கொடுக்கப்படுகிறது. தற்போதய நிலையில் உடன் மரணம் இல்லை என்பதால் பயப்படவேண்யது இல்லை. இது குளிர்காலமானதால் நீ இன்னும் உயிர் வாழ்வாய்’

‘எத்தனை மாதம் கணக்குப் போடுகிறாய்?’

‘என்ன மனிதர்கள் மாதிரி மரணத்தை வெல்ல முயற்சிக்கிறாயா?

20 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

மரணத்துக்கான காலத்தை எதிர்பார்ப்பதும் அதைப் புரிந்து கொள்ள முயல்வதும் மரணத்திற்காக பயப்படுவதும் மனித இயல்வு. ஆனால் மிருகங்கள், மனிதனில் இருந்து இந்த மூன்றால் வேறுபடுகின்றன. மரணம் என்பது எதிர்பாராதது. ஆனால், எங்கோ காத்திருக்கும் என்பது மனிதர்களுக்கு ஆதிகாலத்திலே புரிந்திருக்கிறது. எப்பொழுது சம்பவிக்கும் என்று புரியாத போதும் வாழ்வுக்கு மரணமே இறுதிப்புள்ளி என்பதால் அதைத் தள்ளி வைப்பதற்காக ஆதிகாலத்தில் இருந்தே மனிதன் மருந்து வகைகளை தான் வாழும் சூழலில் தேடிக் கொண்டு இருக்கிறான். இதன் தொடர்ச்சியே இக்காலத்தில் முன்னேறிய வைத்தியம். ஒரு நூறு வருடத்தில் மனிதனின் வாழ்வை இருபது வருடத்துக்கு மேல் தள்ளி வைத்துள்ளது. இந்த மரணத்துக்கான பயம் மனித நாகரீகத்தை மேம்படுத்த முக்கிய காரணமாக இருந்தது. மரணம் அடைவதற்கு முன்பு வசதியாகவும் வாழ்க்கையின் இன்ப உணர்வுகளையெல்லாம் அடைந்து விடவேண்டும் என்ற வேகம் செவிப்புலனுக்கும் கண் பார்வைக்காகவும் கலைகளையும் வாழ்வின் வசதிக்காக வீடுகள் பொதுக் கட்டிடங்கள் என எல்லாவற்றையும் கட்டினான். நாவின் ருசிக்காக உணவுகள் என உருவாக்கியதும் ஆதிமனிதன் ஓரு இலட்சம் வருடங்களின் முன்பு தொடங்கிய முயற்சிகளின் நீட்சியே, தற்போது நாம் பார்க்கும் நாகரீகம். மனிதர்கள் ஆதியில் இருந்து தனது மரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளுவதனால் மரணம் ஒரு சடங்காக மாறி அது கலாச்சாரத்தின் ஒரு கூறாக மனித நாகரீகத்தின் தொடர் கதையாகியுள்ளது. ஆதிகால மனிதனில் இருந்து இக்கால மனிதன் வரை மரணத்தைப் புறக்கணிக்கவோ ,வெல்லவோ முடியவில்லை. சமயங்கள் மனிதனின் இருப்பையும் அவனது அகத்தையும் ஒறுத்து மரணத்தை புறக்கணிக்க முனைந்தன. அதற்கு மாறாக மரணத்தை வெல்ல மக்கள் சமயத்தை துணைக்கு அழைக்கிறர்கள். கௌதம புத்தர் தன்னிடம் மகனை இழந்து வந்த பெண்ணிடம் மரணம் நடக்காத வீடு ஒன்றில் இருந்து கடுகைக் கொண்டு வரும்படி கூறியதின் மூலம் இறப்பு நிதர்சனமானது என்று சொல்ல முயற்சிக்கிறார். ஆனால் மரணத்தைத் தடுக்க அந்த சாக்கிய புத்தரிடம் மன்றாடும் மனிதர்கள் ஏராளம். கோயில்களுக்கு செல்பவர்களும் மரணத்தை வெல்ல சாமியார்களைத் தேடுபவர்களும்தான் இரண்டாயிரம் வருடங்கள் கடந்தும் அதிகமாகிறார்கள்.

‘எவ்வளவு காலம் உயிர் வாழ்வேன்’ மீண்டும்

‘இரண்டில் இருந்து ஆறுமாதம். அது உனது அதிஸ்டத்தைப் பொறுத்தது’

‘அவ்வளவுதானா?’

‘என்ன அவ்வளவுதானே’

21 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘என்ன அப்படி கேட்கிறாய்? மனிதர்களின் வாழ்வோடு ஒப்பிடும் போது உனது ஆறுமாத வாழ்வு மூன்று வருடத்திற்குச் சமமானது தெரியுமா?’

‘உனது கணக்குத் திறமையை என்னிடம் காட்டாதே. நான் உயிர் வாழும் காலத்தைப் பற்றி பேசும் போது நீ உனது பேசும் திறமையைக் காட்டுகிறாய்.’

‘கொலிங்வுட் நான் வழக்கமாக நோயாளிகளோடு பேசுவதில்லை. அவற்றின் உரிமையாளர்களோடு பேசும் போது அவர்களுக்கு ஆறுதலாக பேசுவது இப்படித்தான். எந்த உயிருக்கும் முதுமை கடினமானது. உடலில் பலம் குறைந்து போவதோடு நோய்களையும் சுமந்து கொண்டு மனிதர்கள் நலிவடையும் போது சமூகத்தால், உறவினர்களால் சுமையாக கருதப்பட்டு புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படியாக உடல் வலியோடு மனத்தில் வலியையும் சுமந்து கொண்டுதான் ஒவ்வொரு முதியவர்களும் நடமாடுகிறார்கள். அவர்கள் உடல் கூனடைவது இப்படியான மனச்சுவை காரணமாக இருக்கலாம் என நான் சந்தேகிப்பது உண்டு. அவர்களோடு ஒப்பிடும்போது உனக்கு மிகவும் சிறப்பான கவனிப்புடன் வைத்தியவசதியும் கிடைக்கிறது. அழகிய பெண்களின் முத்தங்கள் அரவணைப்புகள் எல்லாம் கிடைக்கிறது. அதற்கு மேல் நீ உணவு அருந்தாமல் மூன்று நாட்கள் இருக்கும்படி நேர்ந்தால் நானே உன்னை கருணைக்கொலை செய்து விடுகிறேன்.’

‘கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கு. அப்படியானால் நீ மட்டுமே கருணைக்கொலை செய்ய வேண்டும் என எழுதிவிடு. நான் மற்றவர்கள் கையால் இறக்க விரும்பவில்லை.

‘அது ஏன் என்கையால் இறப்பதில் ஒரு சந்தோசம்?

‘என்னைப்புரிந்து கொண்ட ஒரே வைத்தியர நீதானே?

‘நீ பயந்து விட்டாய். உனக்கு நம்பிக்கை குறைந்து விட்டது. பழைய நிலைக்கு நீ மாறவேண்டும். இல்லாவிடில் நீ மேலும் நோயாளியாகி விடுவாய்.’

‘நான் கேட்ட விடயத்துக்கு பதில் சொல்லு’

22 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘அப்படியே செய்கிறேன். நீ எனது நண்பனாகி விட்டாய். உனக்காக இதைச் செய்ய மாட்டேனா? கொலிங்வுட்’

‘அது சரி. மேலும் ஒரு விடயம் சொல்ல வேண்டும்.’

‘அந்த சிவப்புத் தலைக்காரியும் உனது எதிரி ஸ்ரிவனும் காதலிக்கிறார்கள்’

‘அது எப்படி உனக்கு தெரியும்?’

‘அந்தப் பெண் என்னை இரவு பரிசோதித்துக்கொண்டு இருக்கும் போது ஸ்ரிவனின் கரங்கள் அவளது அந்தரங்களை பரிசோதித்தது. அவர்களுக்கு நான் பார்க்கிறேன் என்ற விவஸ்தை இல்லாமல் சரசமாடினார்கள். வைத்தியசாலையை என்ன என்று நினைத்தார்கள்?

‘கொலிங்வுட் உணர்ச்சி வசப்படாதே. இருவரும் திருமணமாகதவர்கள். கொஞ்சம் சந்தோசமாக இருக்க நினைத்தால் உனக்கு என்ன வந்தது?. நல்ல சினிமாவைப் பார்க்கிறாய் என நினைத்து விடு.’

‘அவர்கள் வெளியாலே எந்த மாதிரி நடந்தாலும் எனக்குப் பிரச்சினையில்லை. . வைத்தியசாலையை சரசமாடுவதற்கு பாவிக்க கூடாது. வேலை பார்க்கும் இடம் புனிதமானது. காலோசைப்பற்றி நான் ஏதாவது சொல்லியிருக்கிறனா? அந்த மனுசன் ஸ்திரிலோலனாக இருந்தாலும் வைத்தியசாலைக்கு வெளியே தனது சரச சல்லாப விளையாட்டுகளை வைத்திருப்பது எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது.

‘கொலிங்வுட் உன்னிடம் இந்த மாதிரியான கருத்துகள் இருப்பது எனக்குத் தெரியாது. இது எப்படி உன்னுடைய மனத்தில் பதிந்தது?

‘இதென்ன பெரிய விடயம்? நான் வளர்ந்த சூழ்நிலை அப்படி. சிறு குட்டியாக இந்த

23 / 47

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

வதை்தியசாலயைில் வளரு்ம்பரோது் இவதைான் சரியான உணர்வு்களை் என என்னு்டயைை அறிவில் பதிந்தது். அந்தப் பதிவு்களை் இந்தப் பதினனைந்து் வருட காலத்தில் தொடர்ச்சியாக வந்து் கொண்டிருந்தது். நீ ங்கள் அததைத்தான் மனச்சாட்சி என்கிறீ ர்கள். மனச்சாட்சி என்பது்ம் உங்களது் பு்றச்சூழலில் இருந்து் நீ ங்கள் பு்ரிந்து் கொண்டதை உங்கள் அடுத்த பரம்பரகை்கு் கடத்து்கிறீ ர்கள். பு்திய சூழ்நிலகை்கு் மாறியது்ம் உங்கள் மனச்சாட்சி மாறு்கிறதே. நானு்ம் இந்த வதை்தியசாவயைில் பு்ரிந்த விடயங்களை எனது் அளவு்கோலாகப் பாவித்து் இங்கே நடக்கு்ம் விடயங்களைப் பார்க்கிறனே். இங்கே வளர்ந்தபோது் இந்த வதை்தியசாலை சு்மு்கமாக நடக்கவணே்டு்ம் என்பது் எனது் நோக்கமாகிறது்.

‘உன்னோடு் பசேு்வது் அறிஞரோடு் தத்து்வ விசாரத்தில் ஈடு்படு்வது் போல் இருக்கிறது். அதற்கு் விசடே நரேம் ஒதுக்க வணே்டு்ம் ஆனால் எனக்கு் அதற்கு் நரேமில்லை. இங்கு் வலேை சயெ்வதற்காக மட்டு்மே வதேனம் வாங்கு்கிறனே்’ எனச் சொல்லிவிட்டு் அந்த இடத்தை விட்டு்ச் சு்ந்தரம்பிள்ளை அந்த இடத்தை விட்டு் விலகினான்.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ 26

ஜோனின் பிரியாவிடை வதை்தியசாலயைில் நடந்த சில மாதங்களின் பின் அவனது் வீ ட்டு்க்கு் ஒரு் காலை நரேத்தில் அவனது் உடல் நலத்தை விசாரிப்பமோம் என நினதைத்து் சு்ந்தரம்பிள்ளை சாரு்லதாவு்டன் சனெ்றான். ஈரலிப்பாக இருந்த காலபைப்பொழு்து் பனிபு்காரின் பரோர்வயைில் இருந்து் வளியேவேரத் தாயின் வயிற்றிலிருந்து் வரத்து்டிக்கு்ம் கு்திரகைக் கு்ட்டிபோல் திமிறியது். கண்ணு்க்கடெ்டியவரை டன்னினபே் மலயைடிவாரத்தில் உள்ள அந்தப் பு்றநகரின் பு்றச்சூழலில் எது்வித மாற்றமு்ம் தரியேவில்லை.மலசைச்சாரலில் உயர்ந்து் வளர்ந்த யூகலிகப்ரஸ் மரங்கள் பச்சபைப் பசலேன கண்களயைு்ம், அந்த மரங்களில் இருந்து் வந்த மணம் காற்றில் கலந்து் கற்பூரவளிள்ளி வாசனயையைாக வந்து் சு்வாசப்பயைை நிறதைத்தது். வாகனத்தில் மலகைகு்ன்று்களு்க்கு் இடயைால் அமகைகப்பட்ட வீ தியால் காரில் சனெ்றபோது் கண்ணு்க்கு் தரியேு்ம் காட்சி இராட்சத ஓவியமாக விரிந்தது். அந்தப் பு்றநகரின் மூன்று் பக்கத்தில் உள்ள மலகைளை வளிள்ளி நிறமு்கில்கள் ஆரத்தழு்வி நாளயைினை எது்வு்ம் இல்லை என்பது்போல் சரசமாடின. அடர்ந்து் வளர்ந்திருந்த மரங்கள் அரசிளங்கு்மாரியின் தோழிகள் போல் இந்தக் காதல் விளயைாட்டு்க்கு்ப் பாது்காப்பு்ப் பரோர்வயைாக மறதைத்தன. அவகைளது் சரசத்தை ஆதவன் கூட கலகைக்க விரு்ம்பாது் மதெு்வாக தனது் ஒளிக்கரங்களை மலெ்பனேின் கிழக்கு்ப் பகு்தியில் தவழவிட்டான். அந்த ஒளிக்கற்றகைள்

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

பொற்கரங்களாக மரங்களின் இடைவெளியில் மெதுவாக நுளைந்து வெளிவந்தன. இயற்கையின் இந்த உல்லாச சல்லாபத்தால் பொழிந்த மழையில் அந்த மலை சார்ந்த காட்டுப் பிரதேசம் அடர்ந்து வளர்ந்து இருந்ததுடன் பல நீரோடைகள் கிளைபரப்பி அடிவாரத்தை நோக்கி ஓடி சிறிய சலசத்துக் கொண்டு ஓடையாக பாய்ந்து கொண்டிருந்தன. இந்தப்பகுதி தேசிய வனப்பிரதேசமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டு சிறிய பகுதி மட்டும் மக்கள் குடியிருப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. மற்றப்பகுதிகளில் அமைந்துள்ள வழித்தடங்கள் மலையேறுபவர்கள், காடு வழிநடப்பவர்கள் தேவையைக் கருதி அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு மெல்பேனின் பலபகுதியில் இருந்து மக்கள் இந்தப் பிரதேசத்திற்கு வந்து இயற்கை எழிலை அனுபவிப்பார்கள்.

தான் வாழும் இடத்தை இயற்கை வளம் கொழிக்கும் இடமாக அழகுணர்வுடன் தெரிந்து எடுத்து வாழ நினைத்தவன் ஜோன். அப்படிப்பட்ட அவனது வாழ்வு மட்டும் நிலத்தில் இருந்து குறுகிய காலத்தில் புடுங்கப்பட்டு அழிக்கப்படும் இளம்செடியாக இருப்பது எவ்வளவு கொடுமை என நினைத்தபடி அவனது வீட்டுக்கு சென்றனர் சுந்தரம்பிள்ளையும் சாருலதாவும்.

வீட்டெதிரே காரை நிறுத்திவிட்டு இறங்கியவர்கள் எதிரே மிஷேல் வாசலில் சிரித்தபடி அந்தக் குளிர்காலை நேரத்தில் கொக்கோ கோலா பருகியபடி நின்றிருந்தாள்.

பார்வைக்கு சிறிது பருத்து இருந்தது போல் தெரிந்தது. அவளது கன்னப்பகுதி உப்பியிருந்தது. தடிப்பான உதடுகளுக்கு உதட்டுச் சாயம் மெல்லிய இளம் சிவப்பு நிறத்தில் தீட்டியிருந்தாள். அவள் சிரிப்பில் சந்தோசத்தைக் காட்டுகிறாளா இல்லை உள்ளத்தில் உள்ள கவலைக்குத் திரை போடுகிறாளா என்பதும் புதிராக இருந்தது. சிலர் கவலையுடன் இருக்கும் போது உணவைக் கவனிக்காததால் மெலிந்து உருக்குலைந்து விடுவார்கள். அதே நேரத்தில் சிலர் அதுவும் பெண்கள் முக்கியமாக கவலையை மறப்பதற்காக உணவைத் தேடுவார்கள். சொக்கிலேட் போன்ற இனிப்பான உணவுகள் ஒருவித போதையைக் கொடுப்பதால் மேலும் மேலும் உண்பதற்கான விருப்பத்தை உருவாக்கும். இந்த வகையான தன்மை இளம் பெண்களை மேற்கு நாடுகளில் தாக்குகிறது. இப்படியாக எடை கூடி விட்டால் பின்பு அதைக் குறைக்க என சைகோலஜிஸ்ட், வைத்தியர்கள், உணவு தயாரிப்பவர்கள் என அவர்கள் நாடுவதால் இந்த எடைகுறைப்பு பெரிய வியாபாரமாகிவிட்டது.

மிஷேலை நலம் விசாரித்த போது தனது வேலையை விட்டு ஜோனுடன் முழு நேரமும் இருப்பதாகக் கூறினாள் .

ஜோன் மீது கொடிய நோய் தாக்கிய போதிலும் ஏதோ ஒருவிதத்தில் அதிஸ்டசாலியாக

25 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

இருந்திருக்கிறான். மனைவி முழு நேரத் தாதியாக மாறி அவனைப் பராமரிப்பது எவ்வளவு சிறந்தவிடயம் என்பதை வியந்தபடி வீட்டினுள்ளே சென்ற போது பழைய நினைவுகள் நினைவில் வந்தது அலைமோதியது சுந்தரம்பிள்ளைக்கு. சில வருடங்கள் முன்பாக அவர்களது திருமணத்தின் முன்பு நடந்த விருந்தில் உடைகளை கழட்டும் நடனமும், அதற்கு விருந்தினராக சாமுடன் அழைக்கப்பட்ட விடயமும் ஞாபகத்துக்கு வநதாலும் அதை அன்று சாருலதாவிடம் சொல்லாமல் மறைத்ததால் இன்றும் அதைக் கூறமுடியாமல் அந்த நினைவுகளின் உதைப்பை ,மனத்தில் தனியாக அனுபவித்தான். சில நினைவுகள் நிறைமாதக் குழந்தை போல் கால்களை உதைத்துக்கொண்டு வெளிவர துடிக்கும்போது, அதை அடக்குவது கடினமாகிவிடும். எப்படியும் பிரசவம் மாதிரி ஏதோ ஒருகாலத்தில் வெளி வந்துவிடும். வேறு சில நினைவுகள் கிணற்றில் விழுந்த கல்லாக, காலங்களின் தொடர்ச்சியால், பாசியால் மூடப்பட்டு மறைந்து கிடந்துவிடும்.

ஹோலில் இருந்த தொலைக்காட்சியில் ஜோன் தனது அபிமான உதைபந்தாட்ட கழகமான எசண்டன் கழகத்துடன் ஜீலோங் அணி விளையாடும் உதைபந்தாட்டத்தின் பதிவு செய்த பழய விளையாட்டை பார்த்து இரசித்துக் கொண்டிருந்தான்.

உள்ளே சென்றதும் சாருலதாவையும் சுந்தரம்பிள்ளையும் ஜோன் அடையாளம் கண்டு சிரித்தான் . அவனது முகச்சிரிப்பை பார்த்து விட்டு சுந்தரம்பிள்ளை அவனது கையை நோக்கிய போது அவனது கையில் வைத்திருந்த தொலைக்காட்சியின் ரிமோட் மெதுவாக நடுங்கியது. நாற்காலியில் இருந்து எழுந்திருக்காத போதும் அவனது முழு உடலின் உருக்குலைவு தெரிந்தது. முப்பது வயதில் இளமையின் பூரிப்பில் ஒளிராமல் எரிந்து உயிர்விடும் மெழுகுவர்த்தியாக தெரிந்தான். அவனைப் பார்க்க மனதுக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருந்தது

‘என்னைப் பார்க்க வந்தது சந்தோசம், சிவா, சாருலதா. வைத்தியசாலையில் எல்லோரும் எப்படி இருக்கிறார்கள்?

‘நாங்கள் நன்றாக இருக்கிறோம். உன்பாடு எப்படி’

‘சில மருந்துகள் எடுக்கிறேன். பெரிதாக முன்னேற்றம் இல்லை.’ என சிறு வசனங்களாக பொறுக்கி எடுத்துப் பேசினான்

ஜோனோடு பேசும் போது சமயல் அறையில் மிஷேலுடன் இருந்த இளைஞன் ஹோலுக்கு வந்ததும் அந்த இளைஞனை ஜோனின் நண்பன் என

26 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

அறிமுகப்படுத்தினாள் மிஷேல்.
மிஷேல் மருந்துகள் சம்பந்தமாக சாருலதா பேசினாள்

சிறிது நேரத்தில் ஜோனின் நண்பனான அந்த இளைஞனும் மிஷேலும், ஜோனை அவனது அறைக்குக் கூட்டிக் கொண்டு சென்றார்கள்.

‘இது மிஷேலின் புதிய நண்பன் என நான் நினைக்கிறேன்’ என சாருலதா மெதுவாக சுந்தரம்பிள்ளையிடம் கூறியபடி அவர்கள் வீட்டில் இருந்து வெளிவந்தாள்
—-

ஹோலிங்வுட், சுந்தரம்பிள்ளையுடன் இருந்த காலத்தில் பொன்னி ஒழுங்காக வீட்டில் இருந்தது. பொன்னி, கொலின்வுட்டுடன் நட்புறவு கொண்டுவிட்டதால் இருவரும் ஒன்றாக விளையாடுவதும் இரவில் படுப்பதாக நாய்-பூனை உறவு எனத் தெரியாமல் இரண்டு நட்பான நாய்களாக தெரிந்தது. அந்த ஒரு கிழமையில் எப்படி அவைகளுக்கிடையே பலமான உறவு உருவாகியது என்பது அதிசயமாக இருந்தது.

மாமிசம் உண்ணும் விலங்குகள் தங்களது இடங்களை வகுத்துக்கொண்டு மற்றய மிருகங்களை அந்த வெளியில் உட்புகுவதைத் தடுக்கும் இயற்கையான குணமுடையவை. மனிதர்கள் வளர்ப்பினால் இந்த குணத்தை நாய் பூனைகளில் இருந்து இல்லாமல் செய்ய முடியாத போதிலும் பயிற்சியாலும் ஒன்றாக சிறுவயதில் இருந்து வளர்ப்பதாலும் அவை நட்புடன் வளர்கின்றன. இதற்குச் சிலகாலம் செல்லும். ஆனால் இங்கு அந்த நட்புறவு மிக இலகுவாக ஏற்பட்டுவிட்டதற்கு கொலிங்வுட்டின் சாதுரியம் காரணமாக இருக்கும்.

அந்த நட்புறவு அதிக நாள் தொடரவில்லை. ஒரு கிழமையாகியதும் வைத்தியசாலையில் நிலவரம் சீராகி பூனை வாட் திறக்கப்பட்டது. இதனால் கொலிங்வுட்டை அங்கே மீண்டும் அங்கு கொண்டு செல்ல வேண்டியதாகி விட்டது

கொலிவுட் வைத்தியசாலைக்கு எடுத்து வந்த ஒரு மாதகாலத்தில் அந்தக் கவலையான விடயம் நடந்தது.

பாடசாலை முடிந்து வந்த வந்த சகன் ‘அப்பா பாடசாலையின் முன்பு சிறிய நாய் அடி

27 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

பட்டதாகவும் அதை எமேஜன்சி வைத்தியசாலைக்கு கொண்டு சென்றார்கள் என்று எனது நண்பர்கள் கூறினார்கள்’ எனக் கவலையோடு சொன்னான்.

அவனது முகத்தின் கலக்கத்தையும் கவலையையும் பார்த்தபோது சுந்தரம்பிள்ளைக்கு சோகம் பற்றிக்கொண்டது.

உடனே வீட்டின் பின்வளவில் தேடியபோது பொன்னியைக் காணவில்லை. அடிபட்ட நாய் பொன்னியாக இருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தில் எல்லோரும் குடும்பமாக சமீபத்தில் உள்ள எமேஜென்சி வைத்தியசாலைக்குச் சென்று அங்குள்ள ரிசப்சனில் தங்கள் நாயைத் தேடி வந்ததாகவும் மேலும் மிருக வைத்தியர் என்றதும் உள்ளே அழைத்து சென்றார்கள். மயக்கநிலையில் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் பொன்னி இருந்தது. தலையில் அடிபட்டதால் மூளையில் பலமான காயம். அத்துடன் வலிப்பு இருந்ததால் அதற்கு மயக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொன்னி உயிர் பிழைத்தாலும் நடமாடுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் குறைவாக உள்ளது என பொன்னியைப் பார்த்த அங்குள்ள வைத்தியர் கூறியதால் கனத்த மனத்துடன் கருணைக்கொலைக்கான கையெழுத்தை சுந்தரம்பிள்ளை ரிசப்சனில் இருந்த பெண் நீட்டிய கடுதாசியில் வைத்தான். மற்றவர்களிடம் கையெழுத்து வாங்கிக் கருணைக் கொலை செய்யும் வழக்கத்திற்கு மாறாக இன்று தனது கையெழுத்தை பொன்னியின் கருணைக்கொலைக்கான அனுமதிப்பத்திரத்தில் வைத்து மற்றவர்களுக்கு கொடுத்தான் சுந்தரம்பிள்ளை.

மயக்கத்தில் இருக்கும் பொன்னியின் நாளத்துக்குள் ஏற்கனவே சேலையின் திரவம் சென்று கொண்டிருந்தது. அந்த வைத்தியர், பீனோபாபிரோன் அல்லது பச்சைக்கனவு என செல்லப்பேருடன் அழைக்கப்படும் அந்த பச்சை மருந்தை அந்த சேலையின் குழாயின் உள்ளே செலுத்தியபோது பொன்னியின் சுவாசம் நின்று ஒரு சில கணத்தில் இதயத்துடிப்பு அடங்கியது. அதன் பின்னால் கண்கள் குத்திட்டு மூளையின் இறப்பை உறுதிப்படுத்தியது. மயக்கமாக இருக்கும் போது கருணைக் கொலை செய்வது சிறிது இலகுவானது.

மனிதன் நித்திரையிலும் மயக்கத்திலும் இருக்கும்போது தனது ஆத்மா உடலைவிட்டு வெளியே செல்வதான கருத்தாக்கம் கனவுகளால் உருவானது. நித்திரை கொள்ளும் போதும் மயக்கமாகும் போதும் தற்காலிகமாக உயிராவி வெளியேறிவிட்டது என்ற கருத்தாக்கத்தால் மயக்கமாக இருக்கும் மிருகங்களை கருணைக் கொலை செய்வது செல்லப்பிராணிகளின் உரிமையாளர்கட்கும், மிருக வைத்தியர்களுக்கும் இலகுவாக இருப்பது ஆச்சரியமில்லை. இதே முறையைத்தான் அமரிக்காவில் மனிதனைத் தண்டனை

28 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

என்ற பேரில் கொலை செய்வதற்கும். ஆரம்பத்தில் மயக்கமருந்து செலுத்திய பின்பு உடல் தசைகளை ரிலாக்ஸ் பண்ணும் மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதன் பின்பு கடைசியாக சுவாச மற்றும் இதயத்துடிப்பிற்கான மூளையின் பகுதிகளை நிறுத்தும் மருந்தும் செலுத்தப்படுகிறது.

இறப்புக்கு முன்பாக அதை உணர்ந்து கொள்ளும் தன்மை மனிதனுக்கு மட்டுமே உள்ளது. மிருகங்களால், பறவைகளால் அதை உணர்ந்து கொள்ள முடியாது. காட்டில் மேயும் மானால் அம்புடன் காத்திருக்கும் வேடனை நினைத்துப் பார்க்க முடிவதில்லை. நீரில் மிதக்கும் மீனால் அருகில் தொங்கும் தூண்டலினால் மரணம் வருவதை உணரமுடியாது. அதே போல் வளர்ப்பு மிருகங்களையும் கருணைக் கொலை செய்வதற்கு மிருக வைத்தியரிடம் கொண்டு வரும் போது அவைகளுக்கு தங்களுக்கு வரவிருக்கும் மரணத்தை புரிந்து கொள்ள முடிவதில்லை. ஆனால் மனிதர்கள் மரணத்தைப் புரிந்து கொண்டு அச்சமடைவதுடன் அதைத் தடுக்க நினைப்பார்கள். மரணத்தை நினைத்து பயந்து மனிதன் அதை புரிந்து கொள்ள முயல்வதே மனித நாகரீக வரலாற்றில் சமயங்களின் தோற்றத்திற்கு காரணமாகிறது. ஆங்காங்கு தோன்றிய ஞானிகள் இறப்பை புறக்கணிக்க முயற்சித்து உபதேசித்த போது ஒரு சிலர் மட்டும் இறப்பை மட்டுமல்லாது மனித வாழ்கையையும் அதன் உறவுகளையும் அதனால் ஏற்படும் உணர்வுகளையும் புறக்கணிக்கிறார்கள்.இவர்கள் மனித கலாச்சாரத்தின் விளிப்பு நிலை மாந்தர்களாக மட்டு்ம் இருந்திருக்கிறார்கள். இறப்புக்கு பயப்படாமல் இருந்தால் மனிதகுலம் டைனோசர்கள் போல் அழிந்து விட்டிருக்கும். இதனால்த்தான் சாதாரண மனிதன் இறப்பை புறக்கணிக்க முடியாமல் அதை வாழ்வின் முக்கிய சடங்காகாக்கிறான். உலகத்தின் சகல பிரதேசத்திலும் வாழும் மக்கள் இறப்பை பிரபலப்படுத்தி அதை கலாச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக முக்கியத்துவப்படுத்துகிறார்கள் . இதனை எண்ணும் போது இறப்பை உதாசீனப்படுத்த எண்ணியவர்கள் ஆரம்பத்திலே தோற்கடிக்கப்பட்டதையே கலாச்சாரங்களின் வரலாறு சொல்கிறது.

காயமே இது பொய்யடடா அது காற்றடைத்த பையடா என இருநூறு வருடத்தின் முன்பு கூறிய சித்தர்களும் இறப்பு இல்லா வீடே இல்லை என மகனது உயிரைக் காப்பாற்ற தன்னைத்தேடி வந்த பெண்ணைப் பார்த்து புத்தர் கூறியதும் பண்டைய எகிப்தியர்களில் இருந்து இன்று வாழும் மக்கள்வரை , வாழ்க்கை நிலையாது என தெரிந்து கொண்டாலும் இறப்பைப் புறக்கணிக்க முடியவில்லை.

முன்பு ஒரு நாள் பொன்னியை கருணைக் கொலைக்கு வைத்தியசாலைக்கு காரில் கொண்டு சென்ற போது பொன்னி எந்த அச்சமுமற்றுப் பக்கத்துச் சீட்டில் இருந்தபடி தனது நீளமான சிவந்த நாக்கால் தொடர்ச்சியாக சுந்தரம்பிள்ளையின் இடது கையை நக்கியபடி காரில் வந்ததது. இடைக்கிடை தனது கருமையான ஈரமான மூக்கை அந்தக் கையில் வைத்து அழுத்தும். அன்று அதனது முகத்தில் கோடைகாலத்தில் பிக்னிக்கு குடும்பத்துடன் செல்லும் சிறுவனின் முகத்தில் உள்ள மகிழ்ச்சி தெரிந்தது. இந்த மகிழ்ச்சியான நிலை சுந்தரம்பிள்ளையைச் சங்கடத்தில் ஆழ்த்தியது. மரணத்தைப் புரிந்து கொள்ளாத பொன்னிக்கு அதை வளர்த்தவனாகிய தானே அந்த

29 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

மரணத்தை பொன்னிக்கு கொடுக்க விருப்பது என்பதே அந்தச் சங்கடத்திற்குக் காரணம். நண்பன் கலோஸைக் கொண்டு கருணைக்கொலையைச் செய்தால் என்ன என யோசித்தாலும் அப்படிக் கோழைத்தனமாக தனது பொறுப்பில் இருந்து நழுவ விட முடியாது என்பதால் பொன்னிக்குத் தனது கையாலே மயக்க ஊசியையும் மரணத்துக்கான ஊசியையும் போடவேண்டும் என நினைத்தான். நல்ல வேளையாக கொலிங்வுட்டால் பொன்னியின் உயிர் அன்று காப்பாற்றப்பட்டு சில கிழமையின் பின்பாக வேறு ஒருவரின் கையால் இறந்தது.

உயிர்ப்பயம் என்பதை அறியாது வீதியெங்கும் தனக்கு சொந்தமானது என்று நினைத்தபடி ஓடிய பொன்னி போல் இல்லாமல் கொலிங்வுட்டுக்கு மனிதர்கள் போல் இறப்பை பற்றிய சிந்தனையும் மரணத்தில் மேல் பயமும் வந்து பற்றிக்கொண்டுவிட்டது. அதைவிட மரணத்தை இப்படித்தான் அடையவேண்டும் என்ற மன எண்ணமும் வந்து விட்டது. இந்த மாதிரியான எண்ணங்கள் மனிதர்களைத் தவிர எந்த உயிரினத்திற்கும் இல்லாத உணர்வுகள், ஆனால் எப்படி ஹொலிங்வுட்டுக்கு மட்டும் சிந்திக்க முடிந்தது?

இந்த வைத்தியசாலையில் தொடர்ந்து மனிதர்களுடன் வாழ்வதால் பேசும் திறமையை பெற்றது போல் மரணத்திற்கு அஞ்சும் நிலையையும் பெற்றதா? கொலிங்வுட்டின் மூளையின் சில பாகங்கள் இதற்கு ஏற்ப மாற்றமடைந்தனவா? இப்படியாக நடப்பதற்கான சாத்தியங்கள் உள்ளனவாக என தெரிந்து கொள்ள மனிதர்களின் மனநிலை சம்பந்தமான விடயங்களையும் மிருகங்களின் நடத்தைகள் பற்றிய புத்தகங்களையும் சுந்தரம்பிள்ளை படிக்கத் தொடங்கினான்.

சிறுநீரகம் உடலின் கழிவுப்பொருட்களை வெளியேற்றும் உறுப்பு. இந்த உறுப்பு மாமிசத்தை உண்ணும் பிராணிகளில் சீக்கிரமாக பழுதடைந்ததால் அங்கு கழிவுப்பொருட்கள் தேங்கி அவை வாந்தியை உருவாக்கும். அத்துடன் உடலின் தசைகளின் செயலாக்கத்திற்கு உதவும் கனிப்பொருட்களில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தி களைப்பை உருவாக்கும். இந்த மாதிரியான குணங்குறிகள் தெரிந்ததால் கொலிங்வுட் கூட்டில் அடைக்கப்பட்டுச் சேலையின் திரவத்தால் இரத்தத்தில் உள்ள இந்த அழுக்குகள் வெளியேற்றப்பட்டு, மீண்டும் புது இரத்தம் பெற்றது போன்ற நிலையை அடைந்த போது மீண்டும் வெளியே நடமாடத்தொடங்கியது.

நடமாடத் தொடங்கினாலும் வைத்தியசாலையின் நடவடிக்கைகள் கொலிங்வுட்டைப் பாதித்தது. அதனால், முன்போல பல இடங்களுக்குத் நடமாடித் திரிவதில்லை. முக்கியமாக மற்ற மிருகங்கள் இருக்கும் இடங்களைத் தவிர்த்தது. பகலில் கணக்காளர் ஜோனின் அருகிலும் இரவில் வைத்தியசாலையின் மேற்தளத்தில் இருக்கும் வைத்தியசாலையைச் சுத்தம் செய்வர்கள் வீட்டிலும் இருந்தது. அதிக அளவு நேரத்தை தூங்குவதில் கழித்தது. மதிய வேளையில் மட்டும் சுந்தரம்பிள்ளையிடம் வந்து மடியில்

30 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

இருந்து பேசுவது வழக்கமாகி விட்டது. பழைய எகத்தாளமான பேச்சு, அலட்சியமான பார்வை என்பன இல்லாமல்போய்விட்டது. சுந்தரம்பிள்ளைக்கும் கொலிங்வுட்டுக்கும் இடையில் குரு- சிஷ்யன் போன்ற உறவு ஏற்பட்டு பேச்சுவார்த்தைகள் நடந்தது. இந்த பேச்சுகள் மற்றவர்களுக்குக் கேட்காவிட்டாலும் இந்த இருவருக்கும் இடையில் ஏற்றபட்ட உறவு புதுமையாக மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்தது. வெளியே மதிய உணவுக்குப் போவதைத் தவிர்த்து கொலிங்வுட்டோடு அந்த நேரத்தை கழிப்பது என சுந்தரம்பிள்ளை முடிவு செய்திருந்தான்..

முதியவர்கள் இளமைக்கால நினைவுகளை இரைமீட்டுப் பார்ப்பது போல் கொலிங்வுட், சுந்தரம்பிள்ளையிடம் வைத்தியசாலைக்கு வரமுன்பு நடந்த விடயங்களைப் பேசியது. கொலிங்வுட்டுக்கு மரணபயத்தை உருவாக்க கூடிய ஒரு நிகழ்ச்சி வைத்தியசாலையில் நடந்தது. புதிதாக சேர்ந்த ஜேன் வைத்தியசாலையில் அனாதரவாக வந்து சேர்ந்த ஒரு

ஆறுமாதமான ஜெர்மன் செப்பேட் கலப்பு நாயை கருத்தடைக்காக ஆபரேசன் செய்து கொண்டிருந்த போது அந்த நாய் தனது சுவாசத்தை நிறுத்தி விட்டது. ஆனால் ஜேனோடு வேலை செய்த நேர்சான மார்வின் அதைக் கவனித்த போது ஏற்கனவே சில நிமிடங்கள் கடந்து விட்டது . காலோசும் மற்றவர்களுமாக ஓடி வந்து முதல் உதவி கொடுத்து உடலை விட்டு வெளியே சென்ற உயிரைக் மீண்டும் பிடித்துக்கொண்டு வந்தபோது அந்த நாய் பிழைத்துக்கொண்டது. ஆபரேசன் முடிந்து மயக்கத்திலிருந்து எழும்பியது வைத்தியசாலையில் உள்ள நாயானபடியால் கூட்டில் அடைத்து வைக்கப்பட்டது. அடுத்த நாள்காலை நாய்ப் பகுதி மேற்பார்வையாளரான மேவிஸ் அவதானித்தபோது அந்த இரும்புக் கூட்டில் தலையை மோதிக் கொண்டு நின்றது. இதை மேவிஸ் கூறியதும் சுந்தரம்பிள்ளை அங்கு போய் பார்த்தான். அப்போது அந்த நாய்க்கு கண் தெரியவில்லை என சுந்தரம்பிள்ளைக்கு சந்தேகம் ஏற்பட்டது. இருட்டில் வைத்துக் கண்ணைப் பரிசோதித்த போது கண்களில் எந்த குறையும் தெரியவில்லை.. இந்த நேரத்தில் அங்கு வந்த ஆர்தர் இந்த நாயின் மூளையின் பார்வைப் பகுதி செயலிழந்துவிட்டது. மூளைக்கு ஒட்சிசன் இல்லாமல் போகும்போது முதலாவதாக விசுவல் கோட்டெக்ஸ் என்ற மூளைப்பகுதி செயலிழக்கிறது. இந்த நாயை கருணைக் கொலை செய்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்றார்.

இந்த விடயங்கள் நடப்பதை ஹொலிங்வுட் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. தனக்கு இப்படியான நிலை விரைவில் வரவிருப்பதாக நினைத்து அச்சத்தில் நகர மறுத்து தனது செயல்பாட்டை குறைத்து கொள்ளுகிறது. முதிர்ந்த காலத்தில் படிப்படியாக தன்னிலையை இழக்கும் வயதான மனிதர்களின் இயல்பை அப்படியே ஹொலிங்வுட்டும் பிரதிபலிப்பதாக சுந்தரம்பிள்ளை நினைத்தான்.

மனிதர்களுக்கு அவர்களை சுற்றி இறப்பு தொடர்சியாக நடக்கிறது. உறவினர்கள்,சுற்றார்கள் மரணமடைகிறார்கள். இறப்புகளை இளவயதில்

31 / 47

பொரூட்பட்ூத்தாத பொதிலூம் ஓரூவன் தனதூ இறூதிக்காலத்தில் தனதூ வயதை ஒத்தவர்கள் ஒவ்வொரூராக மரணமடையூம் போதூ அந்த மரணங்களை எண்ணியபடி வாழ்கிறான். இறப்பின் சிந்தனை அவனை நிலை கூலயை வகைக்கிறதூ. தனதூ இறப்பூக்கூம் திகதி கூறிக்கப்பட்டதாக எண்ணி மனவதேனையை அடைகிறான். அந்த வதேனையில் ஏறப்டூம் மனஅழூத்தம் அவனூடைய உடலையூம் இயங்காமல் பண்ணூவதால் மலேூம் பலவீனம் அடைகிறான். மரூத்தூவர் தியல் பார்க்கூம்போதூ தசைகள் எலூம்பூகள் வலூவயையூம் பரிமாணத்தயையூம் இழக்கின்றன.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□ 27

சூந்தரம்பிள்ளை சிட்னியில் நடக்கவிரூக்கூம் எலூம்பூ மூறிவூ சம்பந்தமான கொன்பரன்ஸ்க்கூ சலெ்வதற்கூ விடூமூறைக்கூ விண்ணப்பித்திரூந்தான். பதினைந்தூ மிரூக வதைத்தியர்கள் வலேை சயெ்யூம் வதைத்தியசாலையில் ஓரூவர், இரூவரூக்கூ மட்டூமே ஓரே நேரேத்தில் விடூமூறை கிடைக்கலாம். விண்ணப்பித்த போதூ விடூமூறை கிடைக்கூம் என்ற நம்பிக்கையில்லை. கிடைத்தால் நல்லதூ. கிடைக்காவிட்டால் எதூவித நட்டமூம் இல்லை என்ற அலட்சியமான மனநிலை விண்ணப்பிக்கூம் போதிரூந்ததூ. வியப்பூக்களூம் ஆச்சரியங்களூம், திரூப்பங்களிலூம் மூடூக்கூகளிலூம் காத்திரூப்பதூ போல் சூந்தரம்பிள்ளைக்கூம் அந்த விடூமூறை கிடைத்ததூ. கடந்த நான்கூ வரூடத்தில் இப்பொழூதூதான் மூதல் தடவையாக வெளியூரூக்கூ கொன்பரன்ஸ் எனப் போகச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திரூக்கிறதூ. ஆரம்பத்தில் சாரூலதா, பிள்ளைகளூடன் ஒன்றாகச் சலெ்ல நினைத்தாலூம் கூழந்தைகளூக்கூப் பாடசாலை நாட்கள் என்பதால் தனியே போவதூ என்றூ மூடிவாகியதூ. ஷரனூக்கூம் அந்தக் கொன்பரன்சூக்கூ சலெ்ல அனூமதி கிடைத்திரூந்ததூ. ஓரூ கிழமை சம்பளத்தூடன் கல்வி கற்கக் கிடைத்த அந்தச் சந்தர்ப்பத்தை நல்ல விடூமூறையாக சிட்னியில் சலெவிட இரூப்பதாகவூம் மாக்கஸ்சை அம்மாவிடம் விட்டூ விட்டூ கிறிஸ்ரியனூடன் சலெ்ல இரூப்பதாக வதைத்தியசாலையில் போலினூக்கூக் கூறி இரூந்தாள்.

ஷரனூடன் ஓரே இடத்திற்கூச் சலெ்வதூ மனத்திற்கூ நரெூடலாக இரூந்ததூ. வதைத்தியசாலையில் அவளை ஓதூக்கி நடந்த சூந்தரம்பிள்ளைக்கூ ஓரே கொன்பரன்ஸூக்கூ இரூவரூம் சிட்னி சலெ்வதூ மனத்திற்கூ திரூப்தியாக இரூக்கவில்லை. அவளின் மலே் ஏறப்ட்ட சலனங்கள் சரூகாகிய ரோஜாவின் இதழ்களில் இரூந்தூ வரூம் இலசோன வாசனை போன்றதூ. மூறாக மறைந்தூ போகவில்லை. ஆனால் அவளூக்காக கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தை விடமூடியாதூ. அவள் கணவனோடூ வரூவதூ ஓரூ

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

விதத்தில் நல்ல விடயம். குறைந்த பட்சம் ஷரனுக்கு இது இரண்டாவது தேன்நிலவாக அமைந்தால் அவளுக்கு நல்லது என நினைத்து மனத்தால் சமாதானம் அடைய முடிந்தது.

——–

ஒரு வார விடுமுறை நாளன்று திடுதிப்பென சுந்தரம்பிள்ளை வீட்டுக்கு வந்த காலோஸ் ‘எனக்கு ஜோனைப் பார்க்கவேண்டும். அவனது நிலமை சீரியஸாகிக் கொண்டு வருவதாக மெல்வின் சொன்னான். என்னோடு வரமுடியுமா?’

‘நான் சில வாரங்களுக்கு முன்பாகத்தான் என் மனைவியுடன் சென்றேன். நான் வரவில்லை.’

‘என்னால் இப்படியான இடங்களுக்கு தனியாகப் போக முடியாது. ஜோன் துன்பப்படுவதை பார்ப்பது கடினமானது. தயவு செய்து வா.’

இந்த விடயத்தில் சுந்தரம்பிள்ளைக்கும் ஒரே மனப்பான்மை இருந்தாலும் காலோசின் வேண்டுதலை தவிர்க்க முடியவில்லை

காலோசுடன் சுந்தரம்பிள்ளை ஜோன் வீட்டுக்குச் சென்ற போது ஜோனால் ஒழுங்காகப் பேச முடியவில்லை. வசனத்தை மிகக் கஸ்டப்பட்டு தொடக்கினால் அதை முடிக்க முடியாதிருந்தது. அந்த பிரச்சனையை சமாளிக்க அவன் தொடர்ந்து சிரித்துக் கொண்டிருந்தான். அவனால் அந்தச் சிரிப்பை நிறுத்த முடியவில்லை. அவனோடு பேச முனைவதோ, அவனைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதோ அவனுக்கு அளிக்கும் தண்டனையானக இருந்தது. சுந்தரம்பிள்ளையும், காலோசும் இனிமேல் இருப்பது சரியல்ல என முடிவு செய்து அந்த இடத்தில் இருந்து விரைவாக வெளியேறும் தருணத்தில் வாசலில் மிஷேலின் காரைக் கழுவி கொண்டிருந்த இயன் உள்ளே வந்தான். அவன் காலோசிடம் கை குலுக்கி விட்டு மிஷேலை நோக்கிச் சென்றான்.

ஜோனின் நண்பனாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இயன்,உள்வீட்டுப் பி்ள்ளைபோல் அங்கு வலம்வந்தது அவனை அந்த வீட்டில் வசிப்பவனாகக் காட்டியது. மிஷேலேடு பழகும் பாவனையில் இருந்து இப்பொழுது மிஷேலின் நண்பனாக இருப்பது அவனது

33 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

புரிந்தது. ஹோலுக்கு எதிரே இருந்த ஜோனின் படுக்கையறையில் பல உபகரணங்கள் இருந்தன.. படுக்கையில் இருந்து பிடித்துக் கொண்டு எழும்புவதற்காகப் அவனால் பாவிக்கப்படுவது தெரிந்தது. அந்த உபகரணங்கள், சக்கர நாற்காலி என்பன பல அந்த அறையின் இடத்தை அடைத்துக்கொண்டிருந்து. அவனது படுக்கையறை இவற்றால் ஒரு ஜிம்னாசியம் போன்ற தோற்றத்தைக் கொடுத்தது.

ஜோனின் படுக்கை அறைக்குப் பக்கத்து அறையின் கதவு திறந்திருந்தது. அதனூடாகப் பார்த்த போது அங்கே, புதிதாக டபிள் பெட் போடப்பட்டு, இரண்டு தலைகணிகளுடன் ஒரு மெல்லிய மஞ்சள் கம்பளிப் போர்வையால் அந்த பெட் மூடப்பட்டு இருந்தது.

அந்த அறையைப் பார்த்து மெதுவாக சிரித்தான் கலோஸ். அவனது சிரிப்பின் அர்த்தத்தைப் பரிந்து கொண்டதால் வேறு பக்கத்துக்கு முகத்தை திருப்பிக் கொண்டான் சுந்தரம்பிள்ளை.
ஆனாலும் காலோஸ் விடவில்லை

‘மிஷேல் கணவனைப் பக்கத்து அறையில் வைத்துக் கொண்டு வேறு ஒருவனுடன் இந்த வீட்டின் கூரைக்குள், அதுவும் அடுத்த அறையுள் படுக்கிறாள்’ என காதோடு அஙகேயே கூறினான் காலோஸ்.

இதைக் குறைந்த பட்சம் அந்த வீட்டின் வெளியே வந்து கூறினால் நாகரிகமாக இருக்கும் என பதிலுக்குச் சொல்ல நினைத்தாலும் மவுனமாக அந்தக் கூற்றைப் புறக்கணிப்பதுதான் தற்போதைக்கு நல்லது என நினைத்தான் சுந்தரம்பிளளை.

வெளியே வந்து காரில் ஏறியதும் ‘மிஷேல் இரண்டு வருடமாக ஜோனைப் பராமரிக்கிறாள் அவள் நினைத்திருந்தால் பெற்றோரின் வீட்டில் விட்டு விட்டு தான் நினைத்தவனுடன் வாழ்திருக்க முடியும். இவர்களுக்குஇடையில் தொடர்பு இருந்தாலும் இருவரும் சேர்ந்து முழு மனத்துடன் ஜோனைப் பராமரிப்பது என்னைப் பொறுத்தவரை உன்னதமான விடயம். கணவன் மனைவி என்ற உறவு அவர்களிடையே அறுந்து போய் விட்டாலும் தனது கடமையாக ஜோனைப் பாராமரிக்கும் போது அவளது மனஉணர்வுகள், தனிமை, களைப்பு எனப் பல வெற்றிடங்களைப் புறக்கணிக்கமுடியாது. அதை அவள் புறக்கணித்தால் இயங்க முடியாது போய்விடும். அவளது உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ள அவளது இடத்தில் இருக்கவேண்டும்.’

‘நீ என்னத்தைச் சொன்னாலும் கணவனைப் பக்கத்து அறையில் வைத்துவிட்டுக்

34 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

காதலனுடன்
உடலுறவு கொள்வதை என் மனத்தால் ஏற்க முடியாது.’

‘அதற்காக உடலுறவு கொள்ள வீட்டுக்குப் பின்னால் போகமுடியுமா? என்ன பேசுகிறாய்?
நீ எல்லா உறவுகளையும் பாலுணர்வை அடிப்படையாக வைத்துப் பார்க்கிறாய். தற்பொழுது ஜோனுடன் பேசமுடியாது. குறைந்தபட்சம் பேசி மகிழ்வதற்கு ஒருவர் தேவை. அவர்களுக்கிடையில் பிள்ளைகள் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் அவளது தனிமை கொடியது. அவள் தனது கடமையை தவறாது செய்கிறாள். தற்காலத்தில் மிஷேலை ஒரு உன்னதமான பெண்ணாக நான நினைக்கிறேன்’ விட்டுக் கொடுக்காமல் சிறிது ஆத்திரத்துடன்.

‘நாம் சண்டை போடவேண்டாம்.ஆனால் நீ என்னத்தைச் சொன்னாலும் நான் ஏற்றுக் கொள்மாட்டேன்’

‘இந்த விடயத்தில் நாங்கள் இருவரும் வேறுபடுவோம்.’

அடுத்த ஞாயிற்றுக்கிழமை காலோசின் அழைப்புக்கிணங்க மதுச்சாலைக்குச் சென்று மது அருந்திவிட்டு அதன் கீழ்ப் பகுதியில் உள்ள கபேக்கு சென்றபோது அங்கு சக்கர நாற்காலியில் அமர்ந்தபடி ஜோன் நடுங்கும் கைகளால் பிங்கோ விளையாடிக்கொண்டிருந்தான் அவனுக்குப் பக்கத்தில் மிஷேல் அடுத்த மிசினில் விளையாடிக் கொண்டிருந்தாள்.

‘என்ன மிஷேல் எங்கள் இடத்துக்கு வந்திருக்கிறாய்’என்றான் சுந்தரம்பிள்ளை

ஜோன் பிங்கோ விளையாட ஆசைப்பட்டதால் இங்கு வந்தோம். தனியாக ஜோனைக் கொண்டு வருவது எனக்கு கடினமானதால் இயனையும் கூட்டிவந்தேன்

சிறிது தூரத்தில் இயன் மதுக்கிளாசுடன் பிங்கோ விளையாடிக்கொண்டிருந்தான்

35 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

——-

சிட்னியின் தென் கிழக்குப் பிரதேசம் கடற்கரையை அண்டியது. அங்குதான் சிட்னியின் விமான நிலையமும் உள்ளது. விமான நிலயத்துக்கு அருகே உள்ளது உல்லாசப் பிரயாணிகளுக்கு பிரசித்தமான போண்டாய் கடற்கரை அந்தக் கடற்கரையருகே உள்ள ஒரு பெரிய ஹோட்டலில் அந்த எலும்பு முறிவு கொன்பரன்ஸ் நடந்தது. அந்த ஹோட்டலிலே தங்குவதற்கு அறையை ஒழுங்கு செய்திருந்தான் சுந்தரம்பிள்ளை..

கொன்பரன்ஸ் ஐந்து நாட்கள் நடந்தது. இருநூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் வந்திருந்ததால் அதிக நேரம் ஷரனுடன் பேச வாய்ப்புக் கிடைக்காத போதிலும் கணவர் கிறிஸ்ரியன் உடன் வந்து அதே ஹோட்டலில் தங்கிருப்பதாக சொன்னாள். சுந்தரம்பிள்ளை அவளுக்கு இந்த விடுமுறை மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்குமென நினைத்த போதும் எதிர்பார்த்த அளவு மகிழ்ச்சி அவள் முகத்தில் தெரியவில்லை

வெள்ளிக்கிழமை கடைசி நாளானதால் மதிய உணவு இடைவெளியில் உணவுகள் பரிமாறப்பட்ட இடத்தில் இருவரும் உணவுக் கோப்பைகளுடன் சந்தித்த போது வழமைபோல் கையை தோளில் ‘சிவா வீடு செல்லும் போது என்னிடம் சொல்லிவிட்டு போ. நாங்கள் நாளைதான் மெல்பேன் வருவோம்’ என்று விட்டு உணவுடன் மறைந்துவிட்டாள்

கொன்பரன்ஸ் முடிவதற்கு இரண்டு மணித்தியாலத்துக்கு முன்பாக அவள் இருக்கையை விட்டு எழுந்து சென்றதை சுந்தரம்பிள்ளை பார்த்தான்.ஏதாவது அவசரமோ இல்லை சிட்னியில் சொப்பிங் செய்யப் போகிறாளோ?

ஐந்து மணிக்கு கொன்பரன்ஸ் முடிந்ததும் அறைக்குச் சென்று தனது உடைகளை அடுக்கிப் பெட்டிகளைத் தயார் செய்து கொண்டு எட்டு மணியளவில் விமானநிலயம் செல்வதற்காக அறையில் இருந்து வெளியே வந்தபோது ஷரன் கேட்டுக்கொண்ட விடயம் மனத்தில் தட்டியது. பேச்சுக்காக சொல்லியிருப்பாள். இவளைப் பார்க்கப் போய் இதுவரையும் அறிமுகமாகாத அவளது கணவனையும் தேவை இல்லாமல சந்திக்க வேண்டியிருக்கும். நல்லவன் இல்லை என்று பலராலும் சொல்லப்பட்ட அவனைப் பார்த்து அறிமுகமாவது இப்பொழுது அவசியமா என்ன கேள்வி எழுந்தது.

ஷரன் ஐந்து நாளும் பேசாமல் இன்று மட்டும் ஏன் வலிய வந்து சொன்னாள்? நாளையோ மறுநாளோ மீண்டும் வைத்தியசாலையில் சந்தித்தால் ஏன் வரவில்லை

36 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

என்பாள் . எதற்கும் தலையை காட்டி விட்டு போவோம். அவள் இருப்பது வேறு ஓரு புளோரில் என்பதால் அப்படியே பெட்டிகளுடன் சென்று அவளது அறையை இரண்டு தடைவை தட்டிய போது கதவு திறக்கவில்லை.

இப்ப என்ன செய்வது? திரும்பிப்போவோம் என நினைத்தாலும் சிறிது தாமதித்து விட்டு மூன்றாவது முறையாகத் தட்டுவிட்டு திரும்புவோம் என நினைத்துபோது கதவு மெதுவாகத் திறந்தது. அறையுள்ளே இருந்த இருள் தள்ளிக் கொண்டு வெளியே வந்தது.ஆரம்பத்தில் உள்ளே எதுவும் தெரியாத போதிலும் சில கணநேரத்தில் கொரிடோரின் வெளிச்சம் உள்ளே ஊடுருவிய போது கதவின் மறு புறத்தில் பார்த்த காட்சி சுந்தரம்பிள்ளையை அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியது. உடனடியாக அவனது கண்களை நிறைத்தது எந்த துண்டுத்துணியும் அற்ற அவளது உடல்தான்.

ஷரன் முழு நிர்வாணமாக நின்றாள்.

இல்லை அவளது உடலின் இடது தோள்பகுதியை அவளது கூந்தல் மறைத்தது.
பூர்ண நிலவை உருக்கி வார்த்த அவளது உடலிலின் பல இடங்களில் அவசரத்தில் சிவப்பு வர்ணத்தால் ஆங்காங்கு தீட்டியது போல் இரத்தம் கண்டலாக உறைந்தது போல் தெரிந்தது. காட்டு மிருகத்தால் பலமாக தாக்கப்பட்டு உயிர்காக்க அவள் போராடியதால் காயம்பட்டு இருக்கலாம் என நினைக்க வைக்கும்படி இருந்தது.

சிட்னியில் ஐந்து நட்சத்திர ஹோட்டேலுக்கு எந்தக் காட்டு மிருகம் வரும்?

உள்ளே வந்து கதவை மூடிய சுந்தரம்பிள்ளையால் என்ன நடந்திருக்கலாம் என்பதை ஓரளவு ஊகிக்க முடிந்தாலும் அதை அவள் சொல்லும்வரை மவுனமாக இருந்தான். வலது கன்னம் சிவந்தும் வலது கண்ணை சுற்றியுள்ள பகுதி கண்டி வீங்கிப் பெரும்பகுதியான கண்ணை மறைத்தது. நல்ல வேளையாக முகத்தில் தளும்பு வரக்கூடிய எந்தக் காயமும் இருக்கவில்லை. அந்த அடி இடது கையால் அடிக்கப்படிட்டிருக்கிறது. அடித்தவனது வலதுகையை ஷரன் தடுத்ததால் இடது கை பேசி இருகிறது. அவளது முகத்தில் நிரந்தரமான தளும்பு ஒன்றை நினைத்துப்பார்க்கக் கூட அவனால் முடியவில்லை. இடது விலாப்பகுதியில் உலக வரைபடத்தில் அந்தக்கால சோவியத் இரஸ்சியா இரண்டு கண்டங்களில் இருப்பதுபோல் வயிற்றில் இருந்து முதுகுவரை இரத்தம் கண்டியிருந்தது. அதுமட்டுமல் இரத்தம் கசிந்திருப்பது போல் தெரிந்தது. வாசலருகே சில நிமிட நேரம் தாமதித்து விட்டு,அவள் மீண்டும் எதுவும் பேசாமல் படுக்கையை நோக்கித் திரும்பிய போது கண்டிப்போன மேல் முதுகும் தெரிந்தது. அடிவாங்கும் போது முன்பகுதியை கைகளால் மறைத்து விமான விபத்து நடந்தால் எப்படியாக உடலை வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற நிலையில் முகத்தை

37 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

பாதுகாத்திருக்கவேண்டும். சிறுவயதில் இருந்து பயின்ற கராட்டி பயிற்சியும் உதவியிருக்கும். அவளது பெண்மையின் பிரத்தியேக அங்கங்களை தவிர மற்ற இடங்கள் கண்டிப் போய்விட்டதாக சுந்தரம்பிள்ளைக்கு தெரிந்தது. இப்படி ஒரு பெண்ணை அடிப்பதற்கு ஒரு மனிதனால் எப்படி முடிந்தது? அதுவும் அவளோடு பல வருடம் தாம்பத்தியம் செய்து அவளது உடலோடும், உள்ளத்தோடும் உறவாடிய ஆண் மகனால் தனது ஜன்ம விரோதியை அடிப்பது போல் அடித்து துவைத்துப் போடப்பட்டிருக்கிறாள். இப்படியான வன்முறை அந்த அறையில் நடந்திருப்பதை நினைக்க முடியாமல் இருந்தது.

ஷரன் போய் கட்டிலில் விழுந்து போர்வைக்குள் தனது நிர்வாணத்தையும் காயங்களையும் மறைந்துக்கொண்டு படுத்தாள்.

சுந்தரம்பிள்ளைக்கு அதன் பின்புதான் நாக்கில் ஈரம் கசிந்து பேச்சை துவக்க முடிந்து. அது கூட சரளமாக வரவில்லை. விட்டு விட்டுத்தான் வந்தது.

‘என்ன நடந்தது ஷரன்? இவ்வளவு மோசமாக யாரால் தாக்கப்பட்டாய்?

அவளது போர்வைக்குள் இருந்தபடி ‘ எனக்கு யார் வில்லன் இருக்கிறான் கிரிஸ்ரியனைத் தவிர?

‘இவ்வளவு மோசமாகவா?’

உனக்கு உட்காயங்கள் தெரியவில்லை. அவனால் வெளிக்காயம் தெரியாமல் அடிக்கமுடியும்.

‘ம்’’

உனது கமராவால் என்னை இப்படியே போட்டோ பிடித்துக்கொள்வாயா?

38 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘முதல் ஏன் இது நடந்தது எனச் சொல். அதன்பின்பு போட்டோ பிடிப்பதை பற்றிப் பேசுவோம்.’;

‘நான் சிறிது முன்னால் சொப்பிங் செய்ய விரும்பி வந்தபோது இந்தப் படுக்கையில் ஒரு எஸ்கோட் பெண்ணுடன் உடல் உறவில் இருந்தான். அவனுக்கும் எனக்கும் நடந்த கைகலப்பில் எனக்கு வந்த காயங்கள் இவை’

‘உன்னை மிகவும் மிருகத்தனமாக தாக்கி இருக்கிறான். நீ பொலிசுக்கும் டாக்டரிடம் செல்ல வேண்டியது இப்பொழுது அவசியம். நான் எனது விமானப்பயணத்தை இரத்து செய்து விட்டு என்னால் முடிந்த உதவிகளை செய்கிறேன். இந்த மாதிரி அரக்கத்தனத்தை நான் வாழ்நாளில் பார்த்ததில்லை.

‘முதல் என்னை போட்டோ எடு’ எனச் சொல்லி விட்டுப் படுக்கையில் இருந்தபடி அந்த ஹோட்டேல் அறையின் சகல விளக்குகளையும் போட்டு விட்டு போர்வையை விலக்கி படுக்கையில் அமர்ந்தாள்.

‘நான் எடுக்கிறேன். உனது அண்டவெயரையும் பிராவையும் போடுகிறாயா. பார்பதற்கு கஸ்டமாக இருக்கிறது’

‘நான் அண்டவெயரை போட்டால் இடுப்பில் உள்ள காயத்தை முழுவதாக எடுக்க முடியாது. அதேபோல் பிராவை போட்டால் முதுகுக் காயம் மறைந்து விடும். எனது காயங்களை எடுத்து பாதுகாப்பாக வைக்க விரும்புகிறேன். எதிர்காலத்தில் அவன் மீது ஏதாவது செய்வதற்கு எனக்குச் சாட்சியம் தேவை. என்னை இந்த நிலையில் பார்க்கும் போது உனக்கு பரிதாபம்தான் வரும். காம உணர்வு வராது என்பது எனக்குத் தெரியும்.’

வேறு வழியில்லாமல் தனது பெட்டிக்குள் இருந்த கமராவை எடுத்து தயக்கத்துடன் பல கோணங்களில் படம் எடுத்தான் சுந்தரம்பிள்ளை.

இரண்டு கைகளை உயர்த்தி முதுகுக் காயங்களை கட்டியபடி ‘கிறிஸ்ரியனுக்கு எதிராக நான் இங்கே வழக்குப் போடப் போவதில்லை. நான் அவனைக் கொலை செய்யப் போகிறேன்’
அவளது ஆத்திரமும் காயத்தின் வலியும் அப்படிப் பேச வைக்கிறது. அவளது

39 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

வார்த்தைகளுக்கு எப்படியாக அர்த்தம் கர்ப்பிப்பது என்பதும் புரியவில்லை. ஆனால் இவளால் இந்த வலியில் அழாமல் இருக்க முடிகிறது. அது பெரிய விடயம். சாதாரண பெண்களாக இருந்தால் கதறிய படி இந்த ஹோட்டேலை விட்டே ஓடிப்போயிருப்பார்கள். அல்லது அம்புலன்சுக்கு அழைப்பு விடுத்து ஆர்ப்பாட்டம் பண்ணியிருப்பார்கள். அவளது மன நிலையை நினைத்து பார்க்கவோ ஆறுதல் சொல்வதோ மிகக் கடினமான காரியமாகப்பட்டது. ஏதாவது சிறு உதவி மட்டும் மனிதாபிமானமாகவோ நட்பு முறையிலோ இப்பொழுது செய்ய முடியும். இது கணவன் மனைவி விவகாரமானதால் சிக்லானது மட்டுமல்ல. இருவரது எதிர்காலத்தையும் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

‘இப்பொழுது எங்கே கிறிஸ்ரியன்;?’

‘என்னை அடித்துவிட்டு அந்த வேசையை கூட்டிக் கொண்டு வெளியே சென்றவன்தான் இன்னும் திரும்பி வரவில்லை.’

சுந்தரம்பிள்ளையின் வற்புறுத்தலின் பின்பு பிஜாமாவை அணிந்து கொண்டாள். அவள் உடுத்தியதும் அறைக்கு உணவு கொண்டு வரும்படி தொலைபேசியில் சுந்தரம்பிள்ளை வரவேற்புப் பகுதியில் சொன்னதும் சிறிது நேரத்தில் உணவு வந்தது.

உணவு கொண்டு வந்த பரிசாரகன் தன்னைப் பார்ப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக பாத்ரூமுக்குள் மறைந்தாள். அவன் வெளியேறியதும் முகத்தைக் கழுவித் தலைமயிரை ஒதுக்கிக் கொண்டு வெளியே வந்து அந்தக் கட்டிலில் அமர்ந்தாள்.

தனது அழகான உடலையும் அறிவையும் தனது தேவைகளை நிறைவேற்றும் துருப்பு சீட்டாக வைத்திருந்தவள். இந்த மாதிரியான அலங்கோலத்தில் அன்னியன் ஒருவன் பார்ப்பதை விரும்பாதது புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

‘ஏதாவது ஒயின்மன்ற்றாவது வாங்கி வரவா. உன்னை இப்படிப் பார்த்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்யாமல் நிற்பதற்கு எனக்கு அந்தரமாக இருக்கிறது. ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்றால் தயங்காமல் கேள்’

‘எனது உடல் வலியில் அந்த வேசைமகனில் மேல் உள்ள கோபம் தங்கியிருக்கிறது . அவனை கொலை செய்யும் எண்ணத்தில் தொய்வு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இந்த

40 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

வலிக்கு நான் மருந்து எடுக்க விரும்பவில்லை. இப்பொழுது நீ இந்த அறையில் இருப்பதை விட எனக்கு பெரிய உதவி ஒன்றுமில்லை. மூன்று மணியில் இருந்து எட்டு மணிக்கு நீ வரும் வரையில் நான் வாயால் முனகிக் கொண்டும் மனத்தில் குமுறிக் கொண்டும் படுத்திருந்தேன். நீ வராமல் இருந்தால் இரவு முழுவதும் இப்படியேதான் பசியோடு இருந்திருப்பேன்.’

அவளது வேதனைக்கோ கோபத்திற்கோ ஆறுதல் சொல்லமுடியாது. குறைந்த பட்சம் அதை வளர்காமல் இருப்பது நல்லது என சுந்தரம்பிள்ளை மவுனமாகினான்.

மீண்டும் மனம் கேட்கவில்லை

‘இவ்வளவு காயத்துடன் நீ டொக்டரைப் பார்க்காதது நல்லதல்ல’

எந்தப் பதிலும் சொல்லாமல் உணவில் சிறுபகுதியை அவள் உண்ணத் தொடங்கிய போது அவளோடு அந்த உணவை பகிர்ந்தான் சுந்தரம்பிள்ளை.

இப்பொழுது நிலமை சங்கடத்தை அளித்தது. சுந்தரம்பிள்ளைக்கு அந்த ஹோட்டலில் அறையில்லை. ஷரனது அறையில்தான் இரவைக் கழிக்க வேண்டும். இந்த நிலையில் அவளைத் தனியே விட்டு விட்டு போவதும் இயலாத காரியம். அவளது அறையில் இருந்த சோபாவில் சுந்தரம்பிள்ளை சாப்பிட்டு விட்டுப் படுத்தபோது நித்திரை வரமறுத்தது. கிறிஸ்றியனின் பெயரில்தான் இந்த அறையுள்ளது. அவன் வந்து கதவு தட்டினால் இந்த அறையில் இருக்கும் என்னையும் அடிப்பதற்கு முயல்வான். கராத்தேயில் கறுப்பு பெல்ட் பெற்று காரத்தே ஆசிரியராக இருக்கும் அவனுடன் கைகலப்பில் எதிர்ப்பது முடியாத காரியம். ஷரன் மாதிரி காயங்கள் ஏற்படலாம் என்பதும் அதன் பின்பு இப்படியான விடயங்களை எப்படி மற்றவர்களுக்கு சொல்லமுடியும்? அதிலும் சாருலதாவுக்கு புரியவைத்து நிரபராதி எப்படி நம்ப வைக்க முடியும்? அந்த நேரத்தில் ஷரன் என்ன சொல்லுவாள் என்பதும் நம்ப முடியாது. ஒவ்வொரு நேரத்திலும் மாறுவதும் தேவையில்லாமல் பொய் சொல்லுவதுமாக இவளது இயல்பு. சாதாரண காலங்களிலேயே மெல்பேன் காலநிலையாக மாறுபவள். இப்பொழுது இவள் பொலிசுக்கு போவதானல், நாம் உதவி செய்வது மனிதாபிமானமாக இருக்கும். அதைவிட்டு தனக்கு காவலாக படுத்திரு எனக் கேட்கிறாள். எக்காலத்திலும் புதிராக இருக்கிறளே?.

சாம் , ஷரனைப் பற்றிய கூறிய வார்த்தை நினைவுக்கு வந்தது. “ மர்லின் மன்றோவாகவும் பின்பு மதர் திரேசாவாகவும் மாறுவாள். எக்காலத்திலும் இரக்கமோ

41 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

மோகமோ கொளளாதே”

எங்வளவு கடுமையான வார்த்தைகள்?

இப்படிப் பல நினைவுகள் மனத்தைக் குடைந்தன.

இடைக்கிடை ஷரனின் முனகல் கேட்டது. ஆரம்பத்தில் அதைப் பொருட்படுத்தவில்லை. முனகல் பெரிதாகியதும் அவற்றின் இடைவெளிகள் குறைந்து வந்த போது வேறு வழியில்லை.

‘ஷரன், என்ன செய்கிறது?’

‘உடல் முழுவதும் வலியாக இருக்கிது. மூச்சு விடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேசைமகன் விலா எலும்பை உடைத்துவிட்டானா தெரியவில்லை.’

அருகில் சென்றதும் ‘அம்புலன்ஸை அழைக்கட்டுமா’

‘இந்த கட்டிலில் வந்து இரு’

மெதுவாக ஓரத்தில் இருந்தவனிடம்,

‘முதுகின் கீழ் கையை கீழே வைத்து என்னை சிறிது நகர்த்தி விடு. நகரவோ திரும்ப முடியாமலோ இருக்கிறது’

முதுகில் கீழ் கையை வைத்துத் தூக்கிவிட்டதும் ‘ நீ முதுகைத் திருப்பினால் விலாவைப் பார்க்கிறேன்’

42 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘நீ பார்க்கத் தேவையில்லை. எனக்கு பக்கத்தில் படுத்துக் கொள். கொஞ்சம் ஆறுதலாக இருக்கும்.

இவளுக்கு என்ன நடந்தது. அடித்ததில் மூளையில் ஏதாவது பிசகிவிட்டதா? இல்லை.என்னை பரிசோதித்துப்பார்க்க விரும்புகிறாளா?

‘ நீ இருக்கும் இந்த நிலையிலா? நீ என்னைத் தர்மசங்கடத்தில் ஆழ்த்துகிறாய்’

‘உனக்குத் தெரியும்தானே சிவா. காதல் செய்தால் உடலில் இருந்து ஒக்சிரோசின் வலி போக்கும் இரசாயனங்கள் உருவாகும் என்று. அதனால் எனது வலி நிவாரணத்துக்கான மருந்தை உன்னிடம் இருந்து யாசிக்கிறேன்’ என இளநகையுடன் கையை நீட்டினாள். சுந்தரம்பிள்ளை பரிதாபமான அவளது கண்களைப் பார்த்தபடி கண்ணருகே இருந்த காயத்தில் உதட்டால் மெதுவாக முத்தமிட்டபோது அவள் தலையின் மயிரை கோதிப் பிடித்தபடி ‘நீ எத்தனை நாள் என்னை காமத்துடன் பார்திருக்கிறாய். ஒவ்வொரு நாளும் என்னைக் காணும்போது உனது கண் அசைவுகள் என்னைத் தொடர்வதை எனக்கு தெரியாது என நினைத்தாயா’? எதற்காக தைரியமில்லாத ஹிப்போக்கிரசியான ஆண்மகனாக இருக்கிறாய்?

‘உன்னைக் காமத்துடன் பார்க்வில்லை. அல்லது உன்னில் ஆசையில்லை என நான் எக்காலத்திலும் சொல்லமாட்டேன். உன்னழகின் கவர்ச்சி உனக்குத் தெரியும். நான் உன்னைப் பற்றிச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. உன்னைப் போன்ற அழகியைப் பார்த்து எந்த ஆண்மகனால் அப்படி இல்லை என எப்படி சொல்ல முடியும்? இன்றைக்கு விடயம் வேறு. இப்படி புலியால் வேட்டையாடப்பட்ட மானாக அடிபட்டு உடல் புண்ணாகி இருக்கும் நிலையில் எனக்கு உன்னில் காம உணர்வு எப்படி வரும்? நீயே அதை ஆரம்பத்தில் சொன்னாயே?

‘உன் உதாரணம் கவித்துவமாக இருக்கிறது. ஆனாலும் உண்மையில் நீ பொய் சொல்கிறாய். கிறிஸ்ரியனுக்கு பயப்படுகிறாய். உண்மையா இல்லையா?’ எனசிரித்தபடி தலையை உயர்த்திவிட்டு மீண்டும் முனங்கினாள்.

‘அதுவும் உண்மைதானே. எந்த நேரத்தில் உனது கணவன் வந்து கதவை தட்டினால் என்பாடும் உன் கதிதான். ஒரு வித்தியாசம் நான் எஸ்கோட் இல்லை’

43 / 47

‘அவனை நான ் எதிர ் பார ் க ் கிறனே ் . அந ் த வசேமைகன ் நான ் பார ் க ் கும ் படி விபசாரியை பணம ் கொடுத ் து அறைக ் கு க ொட ் டி வந ் து புணர ் ந்தான ் . அவன ் உன ் னோடு நான ் ஒன ் றாக இருப ் பதை இந ் த அறைக ் கு வந ் து பார ் க ் க வணே ் டும ் என ் பது எனது விருப ் பம ் .’
‘அப ் ப இருவரும ் ஒன ் றாக வதை ் தியசாலைக ் குப ் பாேக வணே ் டிவரும ் .;’

படுக ் கைக ் கு அருகில ் இருந ் த விளக ் கை அணைக ் க முயன ் ற சுந ் தரம ் பிள ் ளையிடம ் எனக ் கு ‘இந ் த நரேத ் தில ் வளிச ் சம ் வணே ் டும ் ’ என ் றாள ் .

தயக ் கத ் துடன ் கட ் டிலின ் அருகில ் அமர ் ந ் தும ் ‘சிவா நான ் சில மணி நரேமாவது வலியை மறந ் து உன ் னோடு சந ் தோசமாக இருக ் கு விரும ் புகிறனே ் ’ என கைகளால ் தலைமயிரை பலமாக இழுத ் தாள ்

‘ரிலாக ் ஸ ் நான ் உன ் னை விட ் டு ஓடமாட ் டனே ் .’

தனது கயைை எடுத ் துவிட ் டு தனது கழுத ் தை தலைகணியில ் அழுத ் தியபடி ‘என ் உடல ் காயம ் மனக ் காயத ் தின ் வலி உனக ் கு தரியாது’

‘ம ் உண ் மைதான ் ஆனால ் விருந ் தாக சாப ் பிடுவதா இல ் லை அவசரமாக தட ் டிப ் பறித ் து சாப ் பிடுவதா என ் பதை நீ யே முடிவு சயெ ் துகொள ் . ’

‘அப ் படியானால ் விருந ் தாக பரிமாறுவோம ் ’
—-
ஒரு மணிநரேத ் தில ் எழுந ் து குளியலறைக ் கு சனெ ் று திரும ் பியவள ் மீ ண ் டும ் தனது பிஜாமாவை பாேட ் டுக ் கொண ் டு ‘ ஹா ஹா உனது வார ் த்தைகளை பொய ் யாக ் கி விட ் டனே ் ’ எனக ் கூறியபடி சிவாவின ் தலையைத ் தடவினாள ் .

படுக ் கையில ் இருந ் து எழுந ் தபடி ‘’நீ கிறிஸ ் ரியனில ் மலே ் இருந ் த ஆத ் திரத ் தை இதன ் மூலம ் தணித ் துக ் கொண ் டாய ் . இதனால ் இருவருக ் கும ் என ் ன கிடைக ் கும ் ?

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

‘நான் உன்னில் ஆசைப்பட்டதில்லை. ஆனால் மரியாதை வைத்திருந்தேன். நீ நான் பார்க்காத போதெல்லாம் என்னைப் பார்ப்பதை நான் அறிவேன். இதைத் தெரிந்ததால்தான் நான் உன்னை பக்கத்தில் படுக்க அழைத்தேன். விருப்பமில்லாமல் எனக்காக வந்தாய் என்று வைத்துக் கொண்டாலும் என்னில் ஆசை இல்லாமலா இப்படிக் காதல் புரிந்தாய்? நான் சுயநலமாகத்தான் உன்னை அழைத்தேன் என ஒப்புக்கொள்கிறேன். கிறிஸ்ரியனைத் தவிர்ந்து நான் காதல் புரிந்த ஒரே ஆண் நீதான். அது எனது உடலில் கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தி வலிகளை குறைத்தது. நேர்மையாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். இதைத் தவிர உன்னிடம் ஒரு கடன் தீர்க்கவிருந்தது.

‘அது என்ன கடன்?

‘நினைவில்லையா ஒரு நாயை நான் ரெம்பரேச்சர் பார்க்கவில்லை என்று நீயும் சாமும் என்னை அவமானப்படுத்திய போது இந்த முறை நீங்கள் வென்றீர்கள் என சொன்னேன். உன்னை கொஞ்சம் மாட்ட வேண்டும் என்று என்னிடம் ஒரு திட்டம் மனத்தில் இருந்தது’ என்று கன்னத்தில் முத்தமிட்டாள்.

‘நான் எத்தினை அழகான பெண்களை காமத்துடன் பார்த்திருந்தாலும் என் மனைவியைத் தவிர வேறு ஒரு பெண்ணிடமும் உடலுறவு கொண்டதில்லை. நீ என்னைத் திட்டம் போட்டுக் கவிழ்த்து விட்டாய்.’ பொய்யான கோபத்துடன்.

‘கவலைப்படாதே. என்னில் எந்த நோயும் இல்லை. கீழைத்தேச மனச்சாட்சிக்கு, குற்ற மனப்பான்மை கொஞ்ச நாள்தான் மனச்சாட்சிக்கு உறுத்தும். எனக்கு கிறிஸ்ரியன் அடித்திருக்காமல் இருந்து ஏதாவது சந்தர்ப்பவசமாக உண்னோடு இப்படி நடந்திருந்தால் எனக்கும் இப்படி அந்த உணர்வு இருக்கும். எனக்கு இரண்டு விதமான உதவிகளைச் செய்திருக்கிறாய். கிறிஸ்ரியன் என்னை அடித்து அதன் மூலம் நீ ஒரு பெண்ணில்லை என்று கூறி எனக்கு முன்பாக வேறு பெண்ணுடன் உறவு கொள்வதற்கு முடியும் என்பதை தெரிவிக்க நினைத்தான். எனக்கு அதே போல் நான் அடி வேண்டிய பின்பும் உன்னோடு உறவு கொண்டது எனது அகஉணர்வை எனது காம உணர்வுடன் தொடர்புபடுத்தி என் இருத்தலை உணர்ந்து கொள்ள முடிந்ததால் நான் சந்தோசமடைந்தேன். இல்லாவிடில் எனக்கே என்னில் சந்தேகம் வந்து என்னை என் தேகத்தில் என் பெண்மையை தேடியிருப்பேன். கிறிஸ்ரியன்; மேல் உள்ள ஆத்திரத்தால் பழிவாங்கும் உணர்வுடன் என்னால் உன்னோடு உடல் உறவை சந்தோசமாக அனுபவிக்க முடிந்தது. இதனால் எனது உடல் வலி கூட தொலைந்து விட்டது. நித்திய காமத்தில் இருக்கும் ஆண் வர்க்கத்தால் என் தேடலைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஒவ்வொரு ஆணும் தனது மனைவியை விட்டு வேறு பெண்ணுடன் உடல் உறவு கொள்ளும் போது தன் மனைவின் அகத்தை, பெண்மையை அவமானப்படுத்தி

45 / 47

தொடர் நாவல்: அசோகனின் வைத்தியசாலை (24 , 25, 26, 27 &28)

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

அலையவைக்கிறான். இது பெண்களுக்கும் பொருந்தும் என்றாலும் பெண்கள் இதை இலகுவாக செய்வதில்லை. ஆணோ மலசலம் கழிப்பது போல் இலகுவாக செய்கிறான். நான் இந்த நிலைக்குத் கிரிஸ்றியனால் தள்ளப்பட்டேன். சிவா என்னால் உனக்கு எந்த பிரச்சனையும் வராது. உனது நட்பையும் உனது உதவியையும் நான் மறக்கமாட்டேன்.’ சுந்தரம்பிள்ளையின் உச்சில் முத்தமிட்டாள்.

அவுஸ்திரேலியப் பாலைவனத்தில் வாழும் காலா என்ற கிளி போன்ற பறவை நூறு கிலோ மீட்டரில் சூறாவளி அடிக்கும்போது அந்த சூறாவெளியின் மத்தியில் பறந்து அடிபட்டு கீழே காயத்துடன் விழுமாம். அந்தகாயத்தால் ஏற்படும் வலியின் மூலம் தான் உயிர் வாழ்வதை உறுதிப்படுத்தும் என எங்கோ ஒரு புத்தகத்தில் படித்த சம்பவத்தை உறுதிப்படுத்துவது போல் இருந்தது அவளது வார்த்தைகள். இவள் தனது காயத்திற்கு புதுவிதமாக மருந்து தேடுகிறாள் என்பது மட்டும் புரிந்தது.

அவள் கூறியது போல் மனச்சாட்சி என்பது நாம் எமது சூழலுக்கு ஏற்ப வாழ்வதற்காக மனத்தில் உருவாக்கி கொள்ளும் பதிவு. அதுவும் காலம் இடம் என வேறுபடுகிறது ஒவ்வொருவரது மனசாட்சியும் வித்தியாசமானது மட்டுமல்ல ஒன்றிற்கு ஒன்று தொடர்பு இல்லாத இருண்ட குகைகள் போன்றது. இவளது மன உணர்வு அவள் வாழ்ந்து வளர்ந்த கலாச்சாரத்துக்கும் வாழ்ந்த சூழலுக்கும் ஏற்ப அவளிடம் உருவாகியுள்ளது. கிரிஸடியனோடு அவள் வாழ்ந்த குடும்ப வாழ்வில் தன் இருத்தலை அடிக்கடி தொலைத்து விட்டு விளையாட்டு பொருளை தேடும் குழந்தை போல் தேடுகிறாள். ஓவ்வொரு பெண்ணும் திருமணத்திற்காக தன்னைத் தொலைப்பதை வழக்கமாக செய்து வரும்போது ஷரனுக்கு இயல்பாக அதை செய்ய முடியாதவளாக இருப்பதால் வெளியுலகில் சிறு காரியங்களுடாக, அவைமற்றவர்களுக்கு சிரிப்புக்கிடமாக இருந்தபோதிலும், அவை மூலம் தன்னை வெளிக்காட்டுகிறள். அவளது அந்தரங்க உணர்வுகளை தன்னால் எட்டியும் பார்க்க இயலாத நிலையில் எது சரியானது எது தவறானது என்பதைத் தீர்மானிப்பது கடினமானது. நடந்த விடயத்தை மறக்கவும் முடியாமல் நினைக்கவும் முடியாமல் சுந்தரம்பிள்ளையின் மிகுதி இரவு கழிந்தது.

காலையில் சிட்னியில் இருந்து விமானமேறி மெல்பனில் அவளது வீட்டிற்கு வாடகைக்காரில் அவளைக் கொண்டு சென்று விட்டபோது ‘இதை எவரிடத்திலும் சொல்லாதே’ எனச் சொல்லி காமராவில் தனது படங்கள் இருந்த சிப்ஸ்யை வாங்கிக் கொண்டாள்.

அசோகனின் வைத்தியசாலை 28- இறுதி அத்தியாயம்

46 / 47

Written by - நடேசன் -
Monday, 13 January 2014 21:43 - Last Updated Monday, 13 January 2014 22:04

[illegible]